

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 7 – 104. ÅRGANG 14.08.18 - 04.09.18

FRIVILLIG I STUDENTBYEN

en del av noe større

En introduksjon til frivilligheten **10**
Den nye Samfundetlederen **22**
Trondheim studenthage **26**

GRATIS!

Årlig printer studentene ved NTNU i snitt ut 1700 ark hver.

JENNY WESTRUM-REIN
Redaktør, Under Dusken

ATB BØR IKKE SPARE PÅ STUDENTENES TRYGGHET

I Stavanger har busselskapet Kolom-bus tidligere gitt alle studenter gratis buss i fadderuka. I Oslo setter Ruter opp ekstra nattbusser for å få nye studenter trygt hjem. Når skal Trondheim og AtB følge etter?

Flere av Sits studentbyer, deriblant Moholt og Voll, ligger et godt stykke unna sentrum. Moholt studentby er den største studentbyen tilknyttet Sit, og inneholder omlag 1300 boenheter. Størstedelen av beboerne i studentbyene er førsteårsstudenter og utvekslingsstudenter. Disse studentene er nye i byen, kjenner ikke til alle veier og har lite sosialt nettverk å lene seg på enda. Å få disse studentene trygt hjem burde vært en prioritet for «Nordens beste studentby».

De første ukene i semesteret er med på å legge grunnlaget for hvordan resten av studietida vil bli. Fadderuka er viktig først og fremst for det sosiale, men også for å få et innblikk i studiehverdagen og knytte kontakter du kan ha nytte av de neste årene. Om du ikke bor i sentrumskjernen blir alternativet å tilbringe de første kveldene i fadderuka med å gå flere kilometer i en by du ikke kjenner, betale dyrt for en taxitur eller å ta siste rutebuss – som sjeldent går senere enn halv ett.

Andre byer har innført tiltak for å sikre studentenes trygghet, også på nattetid. Fjerningen av nattaksten var et godt første steg for Trondheim. I Oslo går nattbussen hver helg og røde dager til vanlig takst. Busslinjene 31 og 37 går hele døgnet. Bergen vedtok å fjerne nattaksten allerede i 2016, og setter opp ekstra nattbusser i fadderuka for å få studentene trygt hjem. Etter at en student omkom på vei hjem fra et fadderuke-arrangement i fjor, burde Trondheim ha lært.

Å gå fra Studentersamfundet til Voll studentby tar, ifølge Google Maps, 42 minutter. For en som er ukjent i byen og går i mørket vil det sannsynligvis ta enda lengre tid. Det betyr mellom 45-60 minutter med å se seg over skuldra. Det første som møter nye studenter burde ikke være frykt og bekymring for hvordan de skal komme seg hjem. Trondheim og AtB bør vite bedre enn å være gjerrige på studentenes trygghet.

Akrorock: Ei jente blir kastet opp i lufta. Dansen kalles akrobatisk rock'n'roll, ofte bare akrorock, en aktivitet med høye løft og et energinivå uten like.

14

Hage på dugnad: Midt i byens larm, mellom fotballstadion, bussterminal og hovedvei på Tempe, ligger studenthagen i Trondheim.

26

Frivillig i Filippinene: I 2004 dro en gjeng trøndere tidlig i 20-årene til Tacloban City i Filippinene for å starte barnehjemmet Streetlight. Se bildene fra frivilligheten.

28

– Jeg rappet om at jeg hadde gullplater og at jeg cruiset rundt i ferrarier. Det har blitt ekte.

– Oral Bee

34

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

Tons of Rock 2018 - Videoreportasje av ny samfundetleder - Anmeldelser fra Øya-festivalen: Steamdome, Patti Smith, Sløtface, Kendrick Lamar, Smerz.

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Jenny Westrum-Rein - Tlf: 98490262
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Kaia Sørland - Tlf: 95891031
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Hanna Jarstø Ervik - Tlf: 91598368
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Nora Holm Aftret - Tlf: 41848296
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Linnea Tveraen - Tlf: 481 72 148
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Edvin Johnsrud
salgssjef@studentmediene.no

NETTREDAKTØR
Mats Tveraen
nettredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Therese Fjorden Lysheim
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Jesper Nohr
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Bjørn Kvåle Tromsdal
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Magnus Kongshaug Johannessen
sport-redaktor@studentmediene.no

FORSKNING- OG
FORBRUKERREDAKTØR
Tomaris Semet
forskningsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Sander Strand Engen
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Lisa Botterli Flostrand
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Tanja-Irén Harsvik Haugen
grafisk-sjef@studentmediene.no

DESK
Tone Høiland Ween (sjef), Tonje Jacobsen,
Linn Danielsen Evjemo, Anna Juell
Johnsen, Håkon Pedersen, Runar Johnsen

GRAFIKERE
Torgeir Timenes Bell, Aslak Høberg Liaaen,
Hilde-Katrin Fjortoft, Tanja-Irén Haugen

KORREKTUR
Runar Johnsen (sjef), Jenny Westrum-Rein

FORSIDE
Benjamin Drews

Arbeid gjør fri

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

Hvor blir det av gutta?

Årets tall fra Samordna opptak viser at gutter er underrepresentert på flere studieretninger ved NTNU. Når kan og bør menn kvoterer inn?

TEKST: Therese Fjorden Lysheim

Tall fra Samordna opptak viser at de ulike studiene innenfor barnevern, fysioterapi, psykologi, og sykepleie ved NTNU ga tilbud om studieplass til 13 prosent menn på det minste, og 26 prosent menn på det meste. Dermed ligger de ovennevnte studieretningene under eller er like i nærheten av det Stortinget mener er den kritiske grensa, nemlig 20 prosent.

Kjønnskvotering kan være nødvendig

Førsteamanuensis ved institutt for tverrfaglige kulturstudier, Siri Øyslebø Sørensen, mener at universitetenes søknader om kjønnskvotering, spesielt for menn, kan være nødvendig for å skape endring.

– Kvoteringsordninger er en effektiv måte å endre kjønnsstrukturer på, og dersom kjønnsbalanse er målet så er det også nødvendig å kvotere menn inn på kvinne-dominerte fagfelt, sier Sørensen.

Sørensen og NTNUs prorektor Anne Borg mener at Stortingets grense på 20 prosent av minoritetskjønn er henholdsvis uforståelig og streng.

– Det er vanskelig å tallfeste hvor stor representasjonen må være for at en minoritet ikke skal oppleve marginalisering, og også hvor stor andel som må til for å oppnå innflytelse. I sosiologiske teorier opereres det ofte med omtrent 30 prosent som kritisk masse for at en gruppe kan få innflytelse, forteller Sørensen.

– 20 prosent er en ganske streng grense etter min vurdering. I 2015 vedtok NTNU-styret at kjønns-poeng vurderes når andelen av underrepresentert kjønn i arbeidslivet er under 30 prosent, sier Borg.

Fremdeles ujevnt

Professor og instituttleder ved institutt for psykologi Ute Gabriel forteller at de på instituttet ikke er sikre på om grensen Stortinget har satt er en god grense for positiv særbehandling mellom kjønn.

Førsteamanuensis Siri Øyslebø Sørensen tror at kvoteringsordninger effektivt kan endre kjønnsstrukturer.

FOTO: Ruralis

Prorektor ved NTNU Anne Borg sier at Kunnskapsdepartementet avgjør om kjønns-poeng innføres eller ei.

FOTO: Thor Nielsen / NTNU

– Vi mener imidlertid at det er viktig at psykologyrket har en jevnere kjønnsbalanse enn 20/80 og at dette er godt begrunnet med hensyn til de gruppene som skal betjenes av våre psykologer og som bidrar til å jevne ut strukturelle forskjeller i samfunnet, sier Gabriel.

I utgangspunktet har ikke institutt for psykologi få mannlige søkere. Men de kvinnelige søkerne er bedre kvalifiserte, i tillegg til at langt flere kvinner søker seg inn på profesjonsstudiet. Gabriel mener det kan være mange grunner til kjønnsbalanse på studier generelt.

– For noen kan det være snakk om generelle holdninger, men det kan også være snakk om hvilke fag man har interesse for, hvilke yrker som gir status, og forventninger- og påvirkning fra familie og venner, skriver Gabriel.

Hvem er ansvarlig?

Sørensen hevder at det i praksis er universitetene som må ta hovedansvaret for å sikre kjønnsfordeling.

– Ansvar for å endre kjønnsfordeling ligger på politisk nivå. Det må gjennomføres på institusjonsnivå, og hver enkelt utdanningsinstitusjon må absolutt dra sin del av lasset, mener Sørensen.

Dette er også Borg enig i, men det er likevel ikke er universitetene som får sagt det siste ordet.

– Det er Kunnskapsdepartementet som avgjør om man får innføre kjønns-poeng eller ikke. Man kan ikke søke på grunn av antall studenter alene, man må ha jobbet med rekrutteringsarbeid for å bedre kjønnsbalansen og vist at rekrutteringsarbeid alene ikke er tilstrekkelig, sier Borg.

Vil ikke gå for raskt fram

Kunnskapsdepartementet, derimot, vil ikke gå for raskt frAm.

– Kjønnskvotering er et godt verktøy som gir samfunnet mulighet til å rette opp i uheldige kjønnskjevheter. Men det er et verktøy som må brukes med omhu, nettopp

fordi det utfordrer en helt sentral grunnidé: at hver og en av oss kan konkurrere på like vilkår om attraktive studieplasser, sier statsråd Nybøs sekretær Rebekka Borsch.

Kunnskapsdepartementet, på vegne av Borsch, mener at det først og fremst er universitetene som må få det under-representerte kjønn til å søke på studier hvor det er en ubalanse.

– Deretter må studentene konkurrere på karakter, og det er her man kan bidra med tilleggspoeng. Tilleggspoeng er uansett en midlertidig løsning, fordi andre tiltak må settes i verk for å oppnå varig endring, sier Borsch.

Ifølge nettavisa Khrono har høyere utdanning- og forskningsminister Iselin Nybø uttalt at universitetene selv er ansvarlige for at kjønnsbalanse sikres. Likevel får ikke universitetene i Bergen og Oslo kvotere inn menn på studier som har et antall mannlige studenter som er lik eller nærmest lik den grensen Stortinget har satt som den kritiske grensen.

Khrono melder at Nybø kritiseres for ansvarsfraskrivelse, når universitetene ønsker å innføre kvotering av menn og likevel får nei til svar.

Professor og instituttleder Ute Gabriel ønsker jevnere kjønnsfordeling i psykologyrket.

FOTO: Elin Iversen / NTNU

«Kjønnsbalanse og mangfold»

En annen instans, Universitets- og høyskolerådet (UHR), har i sin strategi for 2015 - 2019 hatt som delmål å «bistå institusjonene i arbeidet for kjønnsbalanse og mangfold». UHRs styreleder Mari Sundli Tveit forteller at rådet har jobbet med karriereplanlegging og -veiledning i flere år, med mål om å «finne frem til kjønnsbalanse på alle nivå».

Sørensen mener derimot at UHR bør mobilisere og vise at de virkelig mener noe med dette punktet om kjønnsbalanse i strategien.

– En samlet sektor kan legge større press på politiske myndigheter enn hver enkelt institusjon har mulighet til, sier Sørensen.

Kjønns-poeng eller kvotering?

Borg mener at kvotering er et virkemiddel som kan og bør brukes hvis situasjonen er veldig skjev i forhold til kjønnsbalanse.

– Likevel må hver enkelt situasjon og virkemiddel vurderes, hevder Borg.

Borg mener at både kjønns-poeng og kvotering kan fungere.

– Jeg tror det er avhengig av hvilke situasjon studietilbudet er i. Kjønns-poeng fungerer nok ved studier der det er høy poenggrense, men man kan ikke si at det ene virkemiddelet er det eneste rette, sier Borg.

Det er trolig mange grunner til at noen studier er svært skjevt fordelt mellom kjønn. Sørensen mener at en rekke faktorer påvirker hva vi velger å studere.

– Utdanningsvalg tas slett ikke i et vakuum, og kultur og normer spiller en rolle for hva hver enkelt ser for seg som relevante og mulige valg. Jeg tror også at personlige ønsker og interesser formes kulturelt. Kjønnsnormer er sterke, men også i stadig endring, sier Sørensen. **UD**

Du kjøper. Du gir.

Vet du at når du handler noe godt fra Kavli og Q-Meieriene, gjør du samtidig en god handling? Overskuddet går til Kavlifondet, som støtter humanitært arbeid, forskning og kultur. Kavlifondets gaver skaper store ringvirkninger. Takk for bidraget! Se hva du gir til på kavlifondet.no

STUDENTDEMOKRATIET, SEMESTER- AVGIFTEN OG DIN HVERDAG

Da det før sommeren ble det valgt to nye student-representanter til NTNU-styret, var det bare 9,2 prosent som benyttet seg av stemmeretten. Hva er egentlig studentdemokratiet, og hvorfor skal du bry deg?

TEKST: Jarl Bernhard Berg Kjølneth | FOTO: Erik Børseth / NTNU

Enten du er ny student eller du har studert flere år allerede, så har du muligheten til å stille til valg, fremme forslag, eller stemme på den studentrepresentanten du mener passer best til å representere deg i ulike saker. På de neste sidene kommer det en god del tekst som du absolutt har godt av å lese, selv om du kanskje vil anse noe av den som særdeles lite stimulerende.

Lav interesse

Den lave valgdeltakelsen fra styrevalget kan tyde på at det ikke er så stor interesse for studentdemokratiet, eller det kan tyde på at å ha valg midt i eksamensperioden ikke er den beste løsningen. Hva som enn måtte være tilfelle, er det uansett viktig å være klar over at det er folk som jobber for rettighetene dine som student. Skulle du befinne deg i en situasjon der alt er rosenrødt og interessene dine er fullt ut ivaretatt, føler du nok ikke den store trangen til å interessere deg for hvem som innehar ulike verv. Sannsynligheten er derimot større for at du har enkelte ting du gjerne skulle sett var bedre, som boligsituasjon, kantinetilbud, helsetilbud, og treningstilbud. For å gjøre noe med det, er minstekravet at du benytter deg

av stemmeretten, men du kan også være med å påvirke i enda større grad hvis du skulle ønske det. Denne artikkelen skal i hovedsak ta for seg de største politiske organene i studentpolitikken.

NTNU, Studenttinget og NTNU-styret

På NTNU sine nettsider står det: «Gjennom studentdemokratiet kan studenter være med å utvikle NTNU som utdanningsinstitusjon og arbeide for å gjøre studentenes stemme hørt i saker som gjelder faglig kvalitet på studiene, campus, tilrettelegging, læringsmiljø og lignende.» Det er ikke den mest spennende teksten, men den er informativ, for det er nettopp det studentdemokratiet kan gjøre.

Det nederste nivået til studentdemokratiet ved NTNU er de programtillitsvalgte. De velges av studentene ved tilhørende studieprogram. Videre opp i systemet er instituttillitsvalgte, så fakultetstillitsvalgte. Institutt- og fakultets-tillitsvalgte sitter i studentråd. Hit, som i alle andre nivåer i studentdemokratiet, kan studenter komme og fremme forslag. Studentrådene er talerørene opp mot de mer sentrale beslutningstakerne (for eksempel Velferdstinget). På alle disse nivåene har de

tilhørende studentene stemmerett.

Ved toppen befinner Studenttinget seg. Det er det øverste studentpolitiske organet ved NTNU. Studenttinget velges på samme måte som representantene til styret, via urnevalg, som betyr at alle studentene har mulighet til å stemme på studentvalget.no.

Ivaretar studentene

– Som leder av Studenttinget NTNU har jeg øverste ansvar for at studentdemokratiet fungerer som det skal. Sammen med meg er vi seks personer på heltid i Studenttingets arbeidsutvalg som tar opp saker studentene trenger å ha en mening om. Vi skriver altså saker til Studenttinget, som består av totalt 25 studenter ved NTNU, forteller Náværende leder for Studenttinget er Sindre Kristian Alvsvåg.

– De møtes hver tredje uke for å ta opp sakene vi har lagt frem, og avgjør hvordan vi skal gå videre med dem. Som arbeidsutvalg er det vår oppgave å ivareta studentene i Studenttingets stemme, på samme måte som det er Studenttingets ansvar å representere studentene ved NTNU. Sammen sørger vi for at studentene ikke blir glemt når NTNU endres.

Det øverste organet til NTNU er styret. Der sitter det elleve personer, hvorav to er studenter. Avtroppende styremedlem, Anja Beate Andersen, beskriver sin og styrets rolle på følgende måte:

– Som studentmedlem i universitetsstyret er man et fullverdig medlem, på lik linje med de andre styremedlemmene i NTNUs øverste vedtaksdyktige organ. I styret får vi saker som rektoratet har innstilt på. Sakene kommer med det som heter en tilrådning, et forslag til hva styret skal vedta i enhver sak. Under styremøtet diskuterer vi sakene som vi har fått, og gjør eventuelle endringer i tilrådingen. I styret går vi for et konsensusvedtak. Det betyr at vi svært sjelden har votering under styremøtene. Votering skjer bare dersom medlemmer i styret ber om det, eller at vi ser at det er ganske splittet enighet i styret.

Det var til dette vervet at bare 9,2 prosent av NTNUs studenter valgte å påvirke resultatet.

Velferdstinget og Sit, pengene og velferdsgodene

Hvis du er av de som betaler semesteravgiften innen semesterstart, har du allerede blitt påvirket av og bidratt til velferdsgodene som

kommer med studentlivet. Velferdstinget er de som bestemmer hvor stor semesteravgiften skal være og hva pengene skal brukes til. 580 kr må hver og én av oss betale hvert semester, og disse pengene går med til å finansiere helsesøster, psykolog, refusjon av helse- og tannlegeutgifter, NTNUI, studentprester, og mye mer. Mest sannsynlig vil du altså se igjen noen av de kronene du innbetaler, i form av noe eller noen som kan gjøre studiehverdagen din bedre.

Studentenes stemme

Velferdstinget skriver på sin nettside at de også kommer med uttalelser om hvordan Studentsamskipnaden i Gjøvik, Ålesund og Trondheim (Sit) skal budsjettere og jobber for at stortingspolitikkerne skal fremme studentenes sak.

– Velferdstinget er et demokratisk organ, akkurat nå med representanter fra BI, Dronning Mauds Minne Høgskole, og NTNU i Trondheim. Vi har også en representant for studentene i Gjøvik, og en for studentene i Ålesund, sier Leder for Velferdstinget, Ragnhild Karlsen Dalsåsen.

– Velferdstinget er studentenes stemme når

det kommer til studentvelferden, og det er vi som bestemmer hva semesteravgiften skal brukes til. Vi møtes omtrent en gang i måneden for å diskutere og vedta saker som angår for eksempel idrettstilbud, studenthelse, og studentboliger. Vi er tre studenter som jobber fulltid og fem som jobber på deltid, fordelt på de tre byene, for å få gjennomslag for det som blir vedtatt på Velferdstingets møter.

Representantene til Velferdstinget blir valgt av lokaldemokratiet ved de ulike utdanningsinstitusjonene. Det vil for eksempel si at det er Studenttinget som velger representantene til NTNU, og det er som sagt til Studenttinget hver enkelt student har stemmerett.

En annen oppgave Velferdstinget har er å velge styremedlemmer til Sit. På samme måte som at Studenttinget velger Velferdstinget for NTNU, så velger Velferdstinget styrerepresentantene til Sit. Styret til Sit består av åtte personer, der fire av dem er studenter. Alle studenter kan stille til valg. Det vil si at ved å stemme ved ditt lokaldemokrati så stemmer du også på hvem som skal få bestemme hvem som sitter i Velferdstinget og Sit. **UD**

Ledernes synspunkter

Med så mange studenter som er tilknyttet Trondheim, blir det en god del organer å skulle forholde seg til. Samtlige studenter har mulighet og rett til å stille til valg, fremme forslag, og stemme på kandidater. På nettsidene til de ulike organene ligger det blant annet informasjon om hvilke saker som er aktuelle, ansvarsområder og kontaklinformasjon. Vi har stilt representanter fra NTNU-styret, Velferdstinget og Studenttinget et par spørsmål om deres rolle og hva de synes om engasjementet og interessen for studentdemokratiet blant studentmassen.

TEKST: Jarl Bernhard Berg Kjølse

FOTO: Thor Nielsen / NTNU

Anja Beate Andersen

avtroppende styremedlem i NTNU-styret

FOTO: Privat

Sindre Kristian Alvsvåg

Leder i Studenttinget

FOTO: Vilde Charlotte Jacobsen

Ragnhild Karlsen Dalsåsen

Leder i Velferdstinget

Er studentene tilstrekkelig engasjerte?

– Her vil jeg si både ja og nei. Vi har et helt enestående studentdemokrati ved NTNU med mange engasjerte tillitsvalgte studenter som gjør en fantastisk jobb med å sørge for at studentenes beste blir ivaretatt. Jeg tror det at vi har et fungerende system som gjør at alle studentsaker blir tatt gjennom de riktige kanalene gjør at gjennomsnittsstudenten ikke har et behov for å engasjere seg. Det er jo litt trist, men samtidig tror jeg at det er et veldig godt tegn. Mangel på engasjement kan tolkes som mangel på misnøye.

Merker studentene jobben man gjør?

– Nei, jeg tror ikke studentene merker direkte hva man gjør for man tar en avgjørelse som de er uenig i. Samtidig vil jeg si de merker det. Så lenge de har det bra og kan studere bekymringsfritt, da gjør vi jobben vår riktig.

Synes du studentene er tilstrekkelig interesserte og engasjerte? Hva kan eventuelt gjøres for å øke interessen?

– De studentene som i dag engasjerer seg i studentdemokratiet er virkelig tilstrekkelig engasjert. Vårt store problem er jo nettopp å engasjere de som ikke er en del av det i dag. Vi er i en spesiell posisjon hvor vi arbeider med viktige ting hele tiden, og nettopp derfor kan glemme å bruke tid på å arbeide med synlighet. Studentdemokratiet bør også arbeide tettere med organisasjoner som tilhører studentfrivilligheten. I år har vi jobbet tett med Studentersamfundet i Trondhjem for å bidra i deres sak med utbygging på Fengselstomta, og NTNUI for å påvirke Sit og NTNU til å sammen gi studentene bedre treningstilbud. Slike samarbeid bør vi synliggjøre tydeligere, og linjeforeningene, Huset på Gjøvik, og Ålesund Studentsamfunn er blant mange organisasjoner og typiske steder vi kan samarbeide tettere.

Tror du studentene merker jobben dere gjør?

– Studentene merker nok oftere enn de selv vet resultatene av Studentdemokratiets samlede innsats. En av utfordringene med å engasjere til arbeid i studentdemokratiet er at arbeid vi allerede har gjort i år først vil være synlig på nybygg på campus om ti år. Slik er det til stadighet i en organisasjon som består av 40 000 studenter og mer enn 7000 ansatte: Ting tar tid.

Synes du studentene er tilstrekkelig interesserte og engasjerte? Hva kan eventuelt gjøres for å øke interessen?

– Studentfrivilligheten i Trondheim er et tydelig signal på at studentene i Trondheim er engasjerte og interesserte. Velferdstinget jobber med studenters hverdag, og for at studenter skal ha det bra. Hvis vi ikke greier å skape engasjement for det, faller det nok mest på våre egne skuldre. Vi må være mer synlige med den jobben vi gjør, og vise fram hvor lett og gøy det er å påvirke sin egen studiehverdag.

Tror du studentene merker jobben dere gjør?

– Ja, det tror jeg. Velferdstinget har jobbet for mange saker som har direkte påvirket studenters hverdag. Som eksempel var det Velferdstinget som sørget for at alle studenter nå får nattbuss inkludert i periodebilletten sin, slik at man slipper å betale ekstra for å komme seg hjem en lørdag kveld fra Samfundet.

Tropiske eller dystopiske Trøndelag?

TEKST: Therese Fjorden Lysheim | ILLUSTRASJON: Tonje Eilin Hasle Thomassen

KOMMENTAR

THERESE F. LYSHEIM
Nyhetsredaktør

Helt siden mai og frem til nå har vi vært «velsignet» med unormalt pent vær og skyhøye temperaturer i landsdelen vår. Og ikke bare her: Mange steder i landet og i Europa for øvrig har det vært ekstremt varmt. De fleste hopper av glede, enkelte besvimer av heteslag. Det virker som gradestokken trigger folk flest til å tenke på bading og hengekøyer, framfor å sette i gang blålys og alarmklokker.

Her i Trøndelag vet vi å utnytte varmen når den først kommer. Det er tross alt ikke vanlig å være bortskjemt med et nærmest uendelig antall soldager. Vi slår på stortromma og kjøper is, brus, meloner, og alskens ting som forbindes med sommerlig slaraffenliv. Vi inntar strender, vann, og tjern i hopetall, sprader rundt med shorts og solbrilleskille. Men denne gangen har finværet vart og vart. Og vart.

Flere steder i landet sliter bønder med uttørkede avlinger, og faren for skogbrann har vært enorm i nedbørets fravær. Til og med i Tromsø ble det registrert tropenatt i slutten av juli, den første i historien, og det er

merkverdig at meteorologene der oppe valgte å skåle for hendelsen. Jeg skjønner godt at klimaforsker Bjørn Hallvard Samset uttalte til NRK at dette ikke var noe å feire. Samset er en av mange som mener at sommeren vi har hatt, er et eksempel på at klimaet vårt er i endring.

I slutten av juli meldte CNN at 44 mennesker hadde mistet livet i Tokyo som følge av en hetebølge som varte i flere uker. De meldte også at varmere korder ble satt både i Nord- og Sør-Korea. Også England har hatt en sommer blant de varmeste som

“ Vi kan godt spise jordbær og is til vi kaster opp, men vi må huske at store endringer over kort tid er skumle. ”

er registrert. Tidlig i juli var Oslo den nest varmeste hovedstaden i Europa, kun slått av Roma. Ser man litt lenger enn egen nesetipp, skjønner man at større variasjoner og mer uforutsigbart vær er et varsko.

Vi kan godt spise jordbær og is til vi kaster opp, men vi må huske at store endringer over

kort tid er skumle. Vi kan ikke bli vant til 30 grader og skyfri himmel hele sommeren, da dette dessverre er forbeholdt sydligere strøk. Jeg kan leve med den «normale» trønderske sommeren, med overskyet himmel og temperaturer som er midt på treet. Selv fryser jeg mesteparten av året, uansett temperatur. Derfor vil jeg heller måtte trekke en genser over T-skjorta og beholde min relativt gode samvittighet enn å sprade rundt i ukervis i bikini og «nyte», vel vitende om at den ene jordkloden vi har tilgjengelig lider under konsekvensene av verdenssamfunnets generelle overforbruk.

Misforstå meg rett: Jeg liker sommer, selv om jeg godt kan styre unna det som følger med. Jeg trenger faktisk ikke å se åreknuter, svetteinger og sokker i sandaler i mai, juni, juli og august. En av disse rekordvarme dagene forsøkte jeg å rømme til stranda, men måtte slukoret dra hjem etter 50 minutter med totalt kaos, da halve Trondheims befolkning tydeligvis delte min tankegang. «Vi e itj laga for herre».

Men kanskje er det bra at vi fikk oppleve en slik sommer. Kanskje dette trengtes, å kjenne det ekstreme på kroppen. Er det 35 grader i Trøndelag som skal til for å innse at endringene er reelle og uholdbare? Det passer fint å sitere Kristian, som i MGP jr. 2008 sang: «Stopp nå, jorda har feber, stopp, utløs alarm». Kanskje blir hans prediksjon riktig. Kanskje det snart faktisk blir sommer i januar. La oss ikke håpe at han får rett.

En introduksjon til frivilligheten

Er du ny i byen? Eller er du en studentveteran på jakt etter nye venner og eventyr? Studentfrivilligheten i Trondheim har noe å by på for alle og enhver. **UD**

TEKST: Tomaris Semet | ILLUSTRASJON: Trond johan Stavås

ISFiT

Hva: Den Internasjonale Studentfestivalen i Trondheim (ISFiT) arrangeres annethvert år, neste gang i februar 2019, og regnes for å være den største tematiske studentfestivalen i verden. **Hvem:** Hver festival rekrutterer omtrent 400 frivillige i Trondheim. Gjennom en omfattende søkeprosess velges det videre ut 450 studenter fra over 100 land til å delta på selve festivalen. **Hvorfor:** Visjonen til ISFiT er å bidra til en bedre framtid for verdens ungdom. Hver festival har et overordnet tema som blir satt på dagsorden gjennom bl.a. workshops, debatter, og kulturelle arrangementer. Tema for ISFiT 2019 er migrasjon. **Når:** Arrangeres 7.–17. februar 2019. **Opptak:** 2. september. Se isfit.org for mer informasjon.

Linjeforeningene

Hva: Linjeforeningen for hvert studieprogram er krysningspunktet mellom det faglige og sosiale. **Hvem:** Linjeforeningene er hovedsakelig av studenter for studenter, men de har også ofte et godt samarbeid med sitt respektive institutt og faglærere. **Hvorfor:** Som ny student kan linjeforeningen være et nyttig orienteringsredskap. Ved å komme i kontakt med andre medstudenter både på langs og på tvers av årskull kan man tilegne seg både faglig kunnskap og nye venner. **Når:** Drives hele studieåret. **Opptak:** Fortløpende. Kontakt din linjeforening for mer konkret informasjon eller se ntnu.no/student/studentorganisasjoner.

NTNUI

Hva: NTNU Idrett (NTNUI) er NTNUs idrettsforening, og står for det sportslige tilbudet gjennom 61 grupper som driver med hver sin idrett eller aktivitet. Organisasjonen har et samlet tilbud på 70 aktiviteter. **Hvem:** NTNUI har ca. 13 000 medlemmer, med mange hundre som engasjerer seg på frivillig basis med administrativt arbeid. **Hvorfor:** NTNUI jobber for et sunt studiemiljø og har som mål å tilrettelegge trening for så mange som mulig. Videre skapes kameratskap og lagånd gjennom fysisk samvær og deltakelse i de ulike idrettslagene. **Når:** Drives hele studieåret. **Opptak:** NTNU/NTNUI + Sit-medlemsskap kan skaffes året rundt. Se ntnui.no for mer informasjon.

Frivillighetens veier er mange i Trondheim. Det finnes noe for alle, og dette er bare et lite utvalg av alle organisasjonene du kan engasjere deg i. Uansett hvor lite eller mye du kan fra før, nøl ikke med å utforske, for det er mye gøy som venter på deg.

Finn ditt frivillige verv på:

trondheim.kommune.no/frivillighet
frivillig.no
ntnu.no/student/studentorganisasjoner

SAIH

Hva: Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond (SAIH) jobber med langsiktig bistand- og informasjonsarbeid for å fremme og forbedre utdanningsvilkår globalt. **Hvem:** SAIH i Norge drives hovedsakelig av frivillige aktivister. Alle som vil kan engasjere seg, uansett studiebakgrunn. **Hvorfor:** SAIH jobber å fremme retten til akademisk frihet. Gjennom høyere utdanning og opplæring kan flere unge mennesker delta og bidra til en mer samfunnskritisk debatt. **Når:** Drives hele året. **Opptak:** Fortløpende. Se saih.no eller saih.no/trondheim for mer informasjon.

Samfundet

Hva: Studentersamfundet i Trondhjem er Norges nest eldste studentsamfunn. «Det runde røde» er en møteplass primært for byens studenter, men er også åpent for eksterne besøkende. **Hvem:** Det er ca. 1600 studenter som jobber frivillig for Samfundet. Vervene er fordelt utover 20 gjenger som hver har sine ansvarsområder for driften av huset. **Hvorfor:** Samfundet rommer riktignok mange mat- og underholdningstilbud, men den frivillige skare på huset er minst like imponerende. Her jobber alle med det de vil og kan, i en eneste stor symbiose på tvers av alder, kjønn og studiebakgrunn. **Når:** Drives hele studieåret. **Opptak:** Fra 14. august. Se samfundet.no for mer informasjon.

Spire

Hva: Spire som organisasjon jobber for en bærekraftig og rettferdig verden gjennom miljø- og utviklingsarbeid. **Hvem:** Spire består av et sentralledd og 10 lokallag. Spire er åpent for alle som er engasjert i miljø og utvikling, og jobber for å tilrettelegge for et tverrfaglig samarbeid innad i organisasjonen så vel som med eksterne politiske aktører. **Hvorfor:** Spire jobber aktivt for å skape et mer bærekraftig verdenssamfunn, både nå og i framtiden. Målet er å skape levestandard som er fullverdig og godt innenfor naturens tålegrenser. **Når:** Drives hele året. **Opptak:** Fortløpende. Se spireorg.no for mer informasjon.

Start NTNU

Hva: Start NTNU er en frivillig studentorganisasjon som jobber for å fremme innovasjon og entreprenørskap blant NTNUs studenter. **Hvem:** Start består av ca. 60 studenter fra NTNUs campus innenfor mange ulike studieretninger. **Hvorfor:** Start NTNU jobber aktivt for å synliggjøre mulighetene som skapes ved å starte sin egen bedrift. Organisasjonen jobber tett med veiledningstjenesten Spark* på NTNUs innovasjonskollektiv, Fram. **Når:** Drives hele studieåret. **Opptak:** Ved starten av hvert semester. Se startntnu.no for mer informasjon.

UKA

Hva: UKA er Norges eldste og lengste studentuke som arrangeres annethvert år, neste gang i oktober 2019. Som en kulturfestival tilbyr UKA et tre uker langt program bestående av revy, konserter, kurs, temafester, m.m. **Hvem:** UKAs rygggrad er de ca. 1700 frivillige som jobber iherdig for å skape en minneverdig kulturfestival. **Hvorfor:** Inntektene fra UKA går til drift av Studentersamfundet, som er økonomisk avhengig av festivalen. Utenom dette er det kulturelle insentivet viktig både for UKA og de besøkende. **Når:** Arrangeres oktober 2019. **Opptak:** Fortløpende i løpet av både høst- og vårsemesteret. Se uka.no for mer informasjon

KAFÉFORSKER: Forsker Ida Marie Henriksen ved institutt for tverrfaglige kulturstudier ved NTNU har i fire år studert de ulike rollene vi tar på oss i kaféen.

En dobbel latte og øyekontakt

Forsker ved NTNU har studert våre kafévaner, og det er vi ikke nødvendigvis så avhengige av smarttelefonen som en skulle tro.

TEKST: **Kaia Sørland** | FOTO: **Lasse Georg Tønnesen**

– Vi tenker at vi er individualistiske, men vi gjør veldig mye veldig likt, sier forsker Ida Marie Henriksen ved Institutt for tverrfaglige kulturstudier, som nylig forsvarte sin avhandling i sosiologi, *Kafésamfunnets interaktive nyanser*.

I fire år har hun studert hvordan vi oppfører oss på kafé, i storbyene London, Oslo og Canterbury, men også i Trondheim.

– Det er verdens beste jobb. Jeg har reist fra kafé til kafé, og brukt noen timer her, og noen timer der for å se hva som skjer, sier Henriksen.

Gjennom detaljerte observasjoner og spontane dybdeintervju har hun studert mennesker på alt fra en første date til bestilling av take-away-kaffe.

– Alle de ulike grunnene du har for å gå på kafé gjør at du endrer oppførselen *litt*, og man kan skille mellom de ulike rollene kafégjestene har. Disse rollene endrer seg over tid, i takt med den teknologiske utviklingen og trender i den kulturelle konteksten de befinner seg i, sier hun.

Rutinerte telefonbrukere

Sammen med professor i sosiologi, Aksel Tjora,

og stipendiat i sosiologi, Marianne Skaar, har Henriksen blant annet systematisk studert hvordan vi bruker smarttelefon når vi møter noen på kafé, og ifølge henne er dette et område vi er veldig rutinerte på.

– Vi har gjerne framme telefonen når vi kommer inn i en kafé, for å sjekke eller avtale noe i siste liten, før telefonen legges vekk. Man bruker også telefonen om man ender opp med å sitte alene, enten mens man venter på den man skal møte, eller hvis den andre går på do eller for å bestille noe, sier hun.

Forskerne har også sett på om vi plasserer telefonen med skjermen opp eller ned, eller holder den gjemt. De har i tillegg notert hvor kafégjestene fokuserte oppmerksomheten sin hvert minutt. Hadde de øyekontakt, eller var de mer opptatt av det som skjedde på mobilskjermen?

– Det interessante her var at vi oppdaget at mange delte skjerm. I intervjuene forklarte de at de delte skjerm for å vise hverandre feriebilder, reiseruter eller en Facebook-profil de sjekket ut, sier Henriksen.

De observerte også at det var situasjonsbestemt hvordan vi reagerer på det som skjer på skjermen.

– Vi har forskjellige hierarki på hva vi følger opp på telefonen etter hvem vi er og hvilken situasjon vi er i. Er du på kafé med en potensiell sjef, eller på en date med noen du er veldig interessert i, så holder du telefonen helt borte, sier hun.

Verdens beste jobb

Ifølge Henriksen er det nødvendig å ha en grunn for å snakke med folk på kafé, et interaksjonspåskudd. For eksempel i rollen av å være forsker.

– Men man må også være oppmerksom på når folk kan være åpne for samtaler, om det er ei såkalt interaksjonsdør. Hvis noen konsentrerer seg, vil de ikke forstyrres. Er de derimot ferdige med det de holdt på med, strekker på seg, og ser rundt i rommet, er de mer åpne, sier hun.

Det er disse situasjonene Henriksen har lett etter.

– Det handler om å være observant på hvordan situasjonen er, og hvilke roller de ulike kafégjestene er i, sier hun.

Det er denne delen av sosiologien forskningen hennes tar for seg, den såkalte mikrososiologien, som handler om å gjøre det umerkbare og hverdagslige, merkbart.

«Jeg skal bare svare på en snap»

Et av funnene deres var at det å svare på sosiale medier ofte ikke var akseptabelt.

– Hvis du er i en dyp samtale er det ikke greit å si «Jeg skal bare svare på en snap». Hvis samtalen derimot går litt ned, og du sier at du skal google fakta, da er det greit, sier Henriksen.

Noen av informantene har fortalt at de kan ta opp telefonen for å bruke Snapchat eller andre sosiale medier for å demonstrere at en samtale er helt uinteressant.

– Men da er det gjerne flere i situasjonen. De kan befinne seg i en samtale de ikke vil, eller føler at de kan, bidra i. Da kan de ta fram telefonen og melde seg ut, heller enn å stirre tomt ut i lufta, sier hun.

Er man sosial, så er man sosial

Ofte kan man spørre seg selv om vi har blitt usosiale, og bare sitter bak en skjerm.

– Et av hovedfunnene våre er at når man drar på kafé og har avtalt tid til å være sosial, så er man det. Man sitter ikke bare og surfer, men deler og bruker heller skjermen i samtalen, sier Henriksen. På den andre siden har de også funnet at

smarttelefonbruk i en sosial setting er smittsomt. Om noen begynner å sjekke telefonen sin, gjør de andre også det. Å ha telefonen framme kan også virke nedbrytende på samtalen, hvis man ikke sier ifra hva man gjør på den.

– Hvis man tar opp telefonen uten å unnskyld seg vet ikke den andre personen om du gjør det bare for å surfe. Da kan den føle at tiden dens ikke er så mye verdt, sier hun.

Resultatet er ofte at i stedet for å si fra, hermer man og tar opp sin egen telefon.

– Vi er ofte konfliktsky, og det er det enkleste å gjøre, sier hun.

Blikkfang

Hun mener likevel at vi ikke nødvendigvis er avhengige av telefonen og underholdningen som finnes på den. Det kan handle like mye om å feste blikket på noe.

– Før tok man opp menyen og leste den fire ganger, eller man hadde en avis. Mange bruker for eksempel telefonen når de tar bussen, men man fikk jo ikke nye venner der før i tiden heller, sier Henriksen.

Samtidig er det ifølge henne normal oppførsel og helt akseptert å sitte alene på kafé.

– Det er lov å sitte alene og se på folk. Noen av oss kan kjenne seg litt kleine ved å sitte alene, men vi reagerer ikke om vi ser andre gjøre det. Det igjen er interessant, hvorfor føler noen at det kan være kleint og andre ikke. Det får bli et nytt kaféprosjekt, sier Henriksen avslutningsvis. **UD**

BEGREPSFORKLARING

• **Interaksjonsskjold**
Når du sitter på bussen og ser noen du kjenner litt. Da er mobilen ditt interaksjonsskjold. (Goffman 1961)

• **Interaksjonspåskudd**
Når du er på kafé og plutselig trenger strøm. Forslag til spørsmål: Kan jeg låne strømmen? Er du full nå, kan vi bytte? Hvor er nærmeste strømuttak? (Henriksen og Tjora 2014)

• **Interaksjonsdør**
Når folk er litt mer åpne for interaksjon. Se etter noen som ser seg rundt i rommet eller strekker litt på seg. (Henriksen og Tøndel 2017)

• **Situasjonsdomestisering**
Når teknologien endrer det fysiske rommet. Mange laptopbrukere kan få en kafé til å virke som et kontorlandskap i en liten periode. For eksempel kan man finne dette på kaféer tidlig på morgenen, og på kaféer rundt større campuser som Barkley og London. Ikke Gløshaugen. (Henriksen og Tjora 2016)

Kilde: Forsker Ida Marie Henriksen ved NTNU

Raymond Toft og Mirjam Steer vant EM i akrorock i Moskva og skal delta på VM i Genève.

AKROROCK

- Forkortelse for akrobatisk rock’n’roll
- Utviklet fra lindy hop
- Pardans med akrobatiske elementer
- Løft i akrorock kalles for akro

Kilde: NTNUI Dans

Akrorock around the clock

Den siste helga i fadderuka er det duket for NTNUI Dans sin årlige dansecamp hvor studenter kan prøve seg på flere ulike dansestiler, blant annet den litt ukjente dansen akrorock.

TEKST: Magnus Johannessen | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Ei jente blir kastet opp i lufta. Dansen kalles akrobatisk rock’n’roll, ofte bare akrorock, en aktivitet med høye løft og et energinivå uten like. Flere entusiastiske dansere har møtt opp i dansesalen, og med klassisk rock i bakgrunnen er de godt i gang med oppvarmingen. Elitedanser og seksjonsleder for NTNUI dans akrorock, Raymond Toft, går bort til dansepartneren Mirjam Steer for å trene. Det er ikke mange månedene før de skal til Genève for å delta i VM i akrorock. Steer tar sats og blir kastet opp i været av Toft. I lufta tar hun en baklengs salto, og lander elegant i armene hans.

Akrorock og andre danser på dansecamp
Den siste helga i fadderuka arrangerer NTNUI Dans flere intensivkurs for studenter, hvor man kan få prøve seg på en rekke forskjellig danser. Studentene vil blant annet få prøve seg på jazz, hip hop, salsa, boogie woogie og akrorock - noe for enhver smak. Kursene har tidligere hatt så mye som over 100 deltakere.
– NTNUI Dans har over 15 dansestiler, og det kan være litt overveldende å prøve seg på så mange danser. For å gi studentene et lavterskeltilbud har vi noe vi kaller for dansecamp, hvor du på en helg kan komme og

prøve mye forskjellig. Hvert kurs varer mellom tre kvarter og en time, forklarer Toft.
Det vil med andre ord være noe for alle, enten man vil sveve i lufta under akrorock eller være litt mer jordnær som dansemester i boogie woogie. Det er gratis og åpent for alle, og man være med på så mange kurs som man selv ønsker.
En dans med mestringsfølelse
Ifølge Toft og Steer er følelsen man sitter igjen med etter å ha mestret en akro noe av det beste man som aspirerende dansere kan oppleve med hele dansen.
– Det er det som står i sentrum, og som også er

“Jentene flyr jo opp i luften og det er veldig mye som skjer, så man må være veldig til stede.”

drivkraften for oss to. Det er en mestringsfølelse sammen, for å sette ord på det. Det er en utrolig følelse vi sitter igjen med når vi står der og får til en baklengs salto sammen og det virkelig sitter, forteller Toft.
– Det er mye jobb, men det er så absolutt verdt det! Spesielt når du får igjen for all energien du har investert. Det er helt ubeskrivelig å kunne sveve i lufta, legger Steer til.
Som student har man altså en fin mulighet til å lære seg en dans som vil imponere de fleste. For Toft er ikke akrorock bare en sport, men også en arena hvor man kan ha det gøy og være sosial sammen med andre utøvere, siden de har sosiale

arrangementer sammen i tillegg til trening.
– Målet vårt er å gi et lavterskeltilbud for de som kommer på kurs. De lærer koreografi, er med på NTNUI Dans sitt show på Studentersamfundet hvert semester, og deltar på konkurranser. Det er mye vi opplever sammen, og det er den artigste hobbyen jeg har hatt.
– Vi er jo som en liten familie, sier Steer.
Fikk kvartfinaleplassering i EM
I akrorock konkurreres det både regionalt, nasjonalt og internasjonalt. Toft og Steer vant NM i akrorock i fjor høst, og deltok i EM i Moskva i mai for andre året på rad. Der nådde de

helt fram til 19. plass under kvartfinalen, og var selv storfornøyde med innsatsen.
– Det var en fin bonus. Det er den beste plasseringen vi har fått så langt. Vi hadde det kjempeartig i Moskva, med mange gode dansere og prestasjoner, sier Toft.
Forberedelsene til EM begynte flere måneder før selve konkurransen med et nøye planlagt treningsprogram.
– I begynnelsen har vi treninger hvor vi øver på enkeltelemtene, og når vi nærmer oss selve konkurransen begynner vi å sette dem sammen. Vi har da en koreografi som skal vare rundt et minutt og 30 sekunder. To måneder før

mesterskapet begynner vi å øve mer og mer på akrobatikkfylt koreografi, sier Toft.

Ifølge Toft og Steer krever deltakelse på toppnivå både innsats og viljestyrke. Det er en dans hvor høyt konsentrasjonsnivå og kompleks luftakrobatikk står i fokus, og det er derfor viktig for danserne å være synkronisert før de skal ut på dansegulvet sammen.

– Du må være på hele tiden. Det er viktig at du er fokusert. Jentene flyr jo opp i luften og det er veldig mye som skjer, så man må være veldig til stede. Så det er ganske krevende det vi holder på med. Til gjengjeld er det minst like gøy også, sier Toft.

– Jeg må jobbe mye når Raymond kaster meg opp i lufta. Jeg er ganske konsentrert og opptatt med alt mulig. Det er viktig å være klar både fysisk og psykisk. Hvis du er klar og mentalt forberedt, så vil du klare deg fysisk, legger Steer til.

To dansenivåer

– I løpet av et kurs lærer man seg mye akrobatikk med variert vanskelighetsgrad. Det er i hovedsak to nivåer i akrorock, nybegynner og viderekommen, hvor nybegynner er for de som ikke har vært borti dansen før, forteller Toft.

Her lærer man grunnsteg før man gradvis lærer seg mer avanserte, akrobatiske elementer. I løpet av kurset skjer det en gradvis progresjon i vanskelighetsgrad.

I de viderekomne timene har man en fast dansepartner som man trener med. Kursene består hovedsakelig av samarbeid mellom parene, og helt i slutten av treningsperioden har man lært seg både luftig akrobatikk og spenstige dansetrinn. Dansetrinnene kombineres med

akrobatiske elementer hvor guttene blant annet løfter eller kaster jentene i luften.

– Akrorock er jo en veldig eksplosiv dans hvor alt er koreografert med akrobatikk. Det er en pardans med akrobatiske elementer hvor det er de sistnevnte vi jobber mest med, sier Toft.

De største og beste fra Trondheim

I Norge er det bare NTNUI som har et etablert miljø innenfor akrorock. Det er her samtlige norske elitedansere har startet karrierene sine de siste 20 årene, med tre norske par som har konkurrert på internasjonalt nivå de siste årene.

– Vi har kommet til kvartfinaler og oppover. Vi er det tredje norske paret som har kommet dit. Det er kult. Så det har vært veldig høyt nivå her i klubben over lang tid, forteller Toft.

Selv om akrorock er en liten sport i Norge har den begynt å spre seg. I tillegg til NTNUI har det nylig blitt opprettet et kurs i en danseklubb i Oslo som aktivt holder på med akrorock. Ellers er akrorock en voksende dans i både Asia og Amerika, men den er likevel størst i Europa. Det finnes elitedansere blant annet i Tyskland, Frankrike, Sveits og Polen, men det er Russland som har de beste danserne. Der har akrorock vært en anerkjent sport siden 1986, og danses aktivt i over 40 regioner.

– Vi jobber med å få akrorock mer kjent og spre det rundt i Norge, og vise hvor kul og artig dans vi holder på med, forteller Toft.

*Nybegynnerkurset i akrorock begynner søndag 2. september kl 17.30 i Armfeldtsalen på idrettsbygget på Gløshaugen. **UD***

Vår sportsredaktør prøver akrorock

Jeg møter dansetrener Line Nordsveen i armfeldtsalen. Hun skal lære meg noen av grunntrinnene og basisløftene i akrorock, som oftest kalt «akro».

Nordsveen la opp som konkurransedanser i 2017 og er nå en av trenerne for det videregående partiet i akrorock. Hun kaller to dansere til seg. De illustrerer de akrobatiske elementene og noen av løftene i dansen. Jeg er mållos. Det er meningen at jeg skal gjøre dette, som er det lette med dansen.

– Akrorock er en pardans med akrobatiske elementer som har utviklet seg fra lindy hop.

Det er en dans som tar utgangspunkt i innøvd koreografi som bygges opp rundt grunntrinnene i dansen, forklarer Nordsveen

Akroen jeg skal prøve innebærer at jeg skal jeg skal ta tak i beina til Nordsveen bakfra og slenge henne over skulderen hvor hun skal ligge og sveve, for så å ta tak i underarmene hennes og løfte henne så høyt jeg klarer. Dette blir kalt et *timeglass* som igjen blir et *timeglass med posering*.

Jeg er overrasket over hvor lett det er å løfte henne. Nordsveen gjør mesteparten av jobben selv, jeg bare legger opp til at hun kan bygge opp momentum ved å hoppe opp på skulderen min. I akrorock står godt samarbeid mellom dansepartnerne sentralt for å kunne danse effektivt og feilfritt. Jeg er storfornøyd med egen innsats. Jeg har klart noe jeg ikke trodde jeg skulle klare.

Gullball:

Vibeke Skofterud:

Det ville vært feil å ikke gi en hyllest til nylig avdøde Vibeke Skofterud. Vibeke ble bare 38 år gammel, men prestasjonene hennes som langrennsløper var mange. Hun gjorde stor suksess både nasjonalt og internasjonalt. Blant annet ble hun norsk mester i sprint i 2002, olympisk mester i stafett i 2010, og verdensmester i stafett i både 2005 og 2011. Langrennsmiljøet har nå et tomrom som vil bli vanskelig å fylle og Vibeke vil bli dypt savnet.

VAR (Video Assistant Referee):

Du kan si at det VAR på tide med litt kvalitetssikring av dommeravgjørelsene. Takket være bruken av videodommere i fotball har riktigheten av antall dommeravgjørelser økt fra 95 til 99,3 prosent. Med andre ord VAR introduksjonen av VAR i VM en kjempesuksess.

Japan:

Det japanske fotballandslaget gikk på en smell da de ble slått ut av årets fotball-VM etter et hjerteskjærende tap mot Belgia. Til tross for tapet dro både landslaget og fansen hjem med hodene hevet etter å ha vist et usedvanlig høyt modenhetsnivå. Mens de japanske supporterne ryddet opp etter seg på tribunen, valgte også landslaget å vaske garderoben og takke for oppholdet før de dro hjem. Makan til ydmykhet skal man lete lenge etter!

Kylian Mbappé:

Det har vært mange spillere som har skilt seg ut under årets fotball-VM, men få har vært så respektabel som Kylian Mbappé. Ikke bare var han den yngste franske spilleren under mesterskapet. Han donerte i tillegg bort hele VM-lønna si til veldedighet og ga high five til et av medlemmene til Pussy Riot da de stormet banen under VM-finalen. Det er rett og slett umulig å ikke like han.

Rødt kort:

Neymar da Silva Santos Júnior:

Neymar skal ha takk for de kreative frisyrene sine under VM, men med all den filmingen glemte lagkameratene hans tydeligvis å si at han deltar i VM i fotball og ikke Oscar-utdelingen. Hvis Neymar ønsker seg en filmkarriere, kan vi informere om at Hollywood ligger i USA, Bollywood i India og Dollywood i Andeby.

Nestor Pitana:

Som med alt annet er ikke VAR perfekt. Dette beviste fotballdommer Nestor Pitana i VM-finalen mellom Frankrike og Kroatia. Ingen kan si seg uenig i at ballen var borti armen til Ivan Perisic under finalekampen. Det som kan diskuteres derimot er om dette VAR med vilje eller et uhell. Pitana som først trakk den korrekte slutningen om at dette var et uhell valgte å ikke tildele Frankrike noe straffespark. Det tok ikke lang tid før han ble kalt bort for å se situasjonen i reprise, hvor han så ombestemte seg og tildelte Frankrike et straffespark som de egentlig ikke hadde noe krav på. Hvem vet, kanskje Kroatia hadde vunnet VM 2018 hvis Frankrike ikke hadde fått den straffen.

England:

Det er ikke noe galt å med å være selvsikker, men å begynne å synge «It's Coming Home» etter bare en VM-kamp er virkelig å ta seieren på forskudd. Vel, det kom hjem til slutt gutta, men kanskje litt tidligere enn dere håpet på.

NRK:

Ingen kan forutse tekniske feil, men å få det midt under en av de mest spennende kampene i VM er ikke innenfor. Spesielt ikke når samtlige fotballsupportere i Norge går glipp av hele to mål som vi gjerne skulle sett.

MERKEVARE
BRILLER
25%
INKL. COMFORT GLASS

SYNSPRØVE
50%
NÅ 395,-

EYE
FACTORY
SEE BETTER • LOOK BETTER

Tilbud gyldig t o m 31. des 2018 og kan ikke kombineres med andre tilbud. For timebestilling på Trondheim Torg 458 70 611

FOTO: Jonas Halse Rygh

Make an effort

Norwegian and international students socialize at a much lesser extent than they should. It is our responsibility to do something about it.

KYRRE SANDVE RYENG

Journalist

You could say that there are two kinds of students in this city: On one hand, you have Norwegian students who mainly keep to themselves and that for various reasons are reluctant to make contact with international students. On the other hand, you have international students who mainly hang out with other international students. It doesn't have to be this way. We should hang out together.

One challenge that could be said to impede socialization between Norwegian and international students, especially for Norwegians, is the necessity to speak English. Many students find it difficult enough to make new friends to begin with, and even harder whilst talking in a second language. These challenges are often compounded when you move to a new city, where you don't know anyone. But people need to set their inhibitions aside, and dare to try something new. «Just do it».

Nevertheless, change won't happen by itself. It will require that both Norwegian and international students make an effort together to get to know each other, in order to maximize our chances of success. Because if we fail to seize this opportunity – if we fail to get to know each other despite our

differences – Norwegians miss out on new inputs and insights that only someone from other parts of the world can give them. And international students will not have the opportunity to truly experience the country where they have chosen to study.

The easiest way to get to know international students, is just to start a casual conversation when you meet them. Simply start by saying 'hi'. If they seem nice, you could invite them to a party. And if you struggle to come up with anything to say, you could start off with a general topic like music, you could speak of places you've visited around the world, or just talk about how excellent or terrible your professors are. You might be majoring in the same field, or you could be part of the same student organisation. Chances are that you'll find you have a lot in common. Soon you'll forget all about any cultural differences that might have previously existed. You should also remember that most people you meet, don't speak English as their first language either – so don't let the language barrier stop you.

It is likely that you'll meet students from other countries either in your classes, through Studentersamfundet or through various other student organisations. In reality, it's not any more difficult to make friends from all around the world than to befriend Norwegians (or vice versa) while you're studying in Trondheim. It only requires

The easiest way to get to know international students, is just to start a casual conversation when you meet them.

that you're willing to make an effort to get to know them, and that you know where to find them.

You have a choice now, and the ability to shape your own future and make friends across borders that would have seemed unlikely just one generation ago. My advice is that you take this opportunity. Because when you're old, you'll regret the friendships you didn't make more than the ones you did. At least I can say, from my own experiences, that I'm glad I've made so many friends from around the world, and I wouldn't want to be without them. So let's all come together to show what a unique, international and truly vibrant city Trondheim can be.

Hvordan bidra positivt til plastutfordringen?

MARI BREMNES ESE

Leder av Fremtiden i våre hender

'Plasthvalen' skapte stor reaksjon i Norge, og mange gode tiltak ble satt i gang fra privatpersoner så vel som næringsliv. Fra politisk hold har det kommet vedtak om blant annet å forby engangsprodukter i plast. Dette er beundringsverdig handlingsretta, men problemer oppstår når det ikke går hånd i hånd med eksisterende teknologi og infrastruktur på den ene siden, og forbruksreduksjon på den andre. Plastutfordringen er kompleks, og i slike tilfeller er det er sjelden at raske løsninger treffer godt nok.

Scenario 1: Engangsprodukter lages heller av nedbrytbar plast. Ordet 'nedbrytbar' virker forvirrende, men er i realiteten fagterminologi for plastmaterialer (fossil- eller bio-) tilsatt stoffer som gjør at det ved høy varme og høyt trykk deles opp raskere enn vanlig plast i et industrielt anlegg – men det blir fortsatt mikroplast. Å lage engangsprodukter av nedbrytbar plast har få gevinster, da det har lav gjenvinningsgrad. Havner det i naturen er det like skadelig som vanlig plast.

Scenario 2: Engangsprodukter lages heller av komposterbart materiale. De fleste produkter av komposterbart materiale i dag er ikke gode nok. De skaper problemer i avfallshåndteringen, og brytes ikke ned om de havner i naturen. Det er i tillegg utfordringer knyttet til produksjon av biomasse, selv om det forskes på materialer av for eksempel sopp, alger og hamp. I tillegg finnes det et mylder av både sertifiserte og ikke-sertifiserte produkter i butikkene. Nedbrytbart merkes ofte 'komposterbart' uten å være det, og komposterbare produkter spesifiserer ikke at de krever industriell kompostering.

Felles for alle er et grønt design, med løfte om et godt miljøvalg. Det mest presserende problemet er kanskje likevel mangelen på infrastruktur. Vi har få komposteringsanlegg i Norge, og siden materialet ikke kan gjenvinnes går det i stedet til forbrenning. Å kreve en overgang til komposterbart materiale, før vi har gode nok produkter og merkeordninger som folk kan forstå og før vi har komposteringsanlegg, er litt som å bygge et hus med toalett i en by uten vannforsyning og uten kloakkanlegg. Så, hva kan vi gjøre?

Gjenvinningsgraden for plast er alarmerende liten, og bidrar i tillegg til plastforsøpling. Vi må unngå bruk av multimaterialer (som potetgullposer og 'papphermetikk'), samt minimere bruk av farge og andre tilsetningsstoffer som gjør plasten vanskelig å gjenvinne. Parallelt må vi sikre at plast som lages i fremtiden er av fornybart råstoff (bioplast) i stedet for fossilt. Å øke bruken av komposterbart materiale er også viktig, men må forbeholdes produkter som lett havner i naturen eller som vanskelig lar seg gjenvinne pga. matsøl (som take-away bokser eller majonesposer).

Scenario 3: Sirkulær økonomi. I dag er det vanlig å forsyne seg med en kopp, drikke ti slurker – for så kaste den, hvorpå den enten blir brent eller havner i naturen. Uansett om denne koppen er laget av fossilt eller fornybart råmateriale, så henger ikke dette på greip!

Hovedfokus burde ikke ligge på hvilket materiale vi skal lage engangsprodukter av, men på hvordan vi kan legge om til mer flergangsbruk og optimal gjenvinning av verdifulle ressurser. I bunn og grunn handler det om å endre på levevanene våre slik at det aller meste av ressursene vi bruker, brukes på nytt, lages om, og aldri går ut av kretslopet. Til neste år vil vi samarbeide med idrettslag om flergangsbruk. Vi vil også lage detaljerte tiltakslister, både for privatpersoner og politiske parti.

STUDENTJODEL

Jeg har kommet inn på studie, er det normalt?	45
Hvis man ligger i en hengekøye uten å dele det på instagram, har det egentlig skjedd?	43
#questions	
Rulling i hengekøye er utrolig vanskelig	46
Mange går rundt og snakker om "ei sykkel". Men det er overraskende få som vet at det egentlig heter "la bicicleta"	165
Slutt å skriv "litta" om alt! "El litta pause før turen går videre" "Litta kvikkhusj på toppen" "Litta kuk i fitta før en sovner da"	90
NOK.NO	
Hvorfor blir sjokoladepudding som dessert sett ned på, mens karamellpudding skal det liksom være klasse over?	36
#puddingrasisme	
Nivå av bløkkhet: stjeler dopapir fra jobben	72
Noen ganger er konfliktskyt mennesker som ikke sier ifra om småting, en skikkelig byrde. Her skal man gå og spinke og spare på ting, helt til PANG! DETTE, DETTE, DETTE OG DETTE ER FEIL, OG DESSUTEN ER DU EN UBRUKELIG DRITT, OG FÆL ER DU OG	76
Språk er fascinerende. Tenk at «Mr. world wide» betyr «dytt låt» på alle språk.	148
Når jeg bestiller take-away sushi sier jeg alltid at vi er to som skal spise så jeg får dobbelt så mye soyasaus og halvparten så mye skam	72

Vil du skrive til oss?

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. Lengden på et innlegg begrenses til mellom 1800 og 3500 tegn inkludert mellomrom. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på underdusken.no.

Kontakt debattredaktør Jesper Nohr på debattredaktor@studentmediene.no

FOTO: Lasse Georg Tønnessen

Mye god forskning er dårlig butikk

SIMEN ANDRÈ KNUTSSØN

Studenttillitsvalgt i Trondheim
NTLung

Solberg-regjeringen proklamerte tidligere i år en bekymring ovenfor den frie forsknings stand og universitets- og høyskolesektorens autonomi, med bakgrunn i den nåværende modellen for demokratisk styring av institusjonene som deler av offentlig forvaltning. I regjeringsplattformen står det at regjeringen vil «ta initiativ til en mulighetsstudie for å se på ulike tilknytningsformer for universitets- og høyskolesektoren, som for eksempel foretaksmodellen, for å sikre mer uavhengige institusjoner». Det er ikke første gang foretaksmodellen vurderes opp mot nåværende modell, og uavhengig av om man kommer fram til å gå inn for denne endringen eller ikke, blir det neppe siste gang heller.

Forrige gang foretaksmodellen ble diskutert var etter Ryssdal-utvalgets flertall foreslo modellen som alternativ til dagens ordning i NOU 2003:25 «Ny lov om universiteter og høyskoler». Den gangen ledet diskusjonen til organiserte protester og aksjoner fra både studenter og ansatte i sektoren fra hele landet.

Gunnar Bovim har uttalt at det er en stund siden 2003, at de fleste institusjonene har blitt større og at det kan være fornuftig å se på dette på nytt nå. Som studenter burde vi være åpne for diskusjoner om hvordan universitets- og høyskolesektoren organiseres, og vi burde si tydelig ifra om hvilken framtid vi ønsker oss for akademien. Vi i NTL Ung er veldig tydelige på hva vi mener, foretaksmodellen er ikke et godt nok alternativ til dagens modell.

En av hovedgrunnene til at vi er kritiske til foretaksmodellen er at den kan resultere i at universitetene og høyskolene mister fokus på sine samfunnsoppdrag. Så lenge vi tenker på universitet- og høyskolesektoren som en helhetlig del av statsforvaltningen er det mulig å fordele forskningsfelt og undervisning på hvert enkelt studiested etter behov i en større grad enn det vi ser for oss er mulig i et konkurransedrevet miljø. I stedet kan vi risikere at de forskjellige institusjonene velger sine fokusområder basert på hva som oppfattes å ha størst økonomisk gevinst i et relativt kortsiktig perspektiv. Uansett hvordan du vrir og vender på det vil det være mer lønnsomt for et universitet å fokusere mot olje- og energiforskning enn psykisk helse, men vi trenger institusjoner som fokuserer på begge deler.

Videre vil ledelsen av universitetene og høyskolene endre seg betraktelig gjennom en omorganisering av sektoren. Flertallet av universitetsstyret er under nåværende modell satt sammen av demokratisk valgte medlemmer av studentmassen og ansatte ved institusjonen de skal styre, men under foretaksmodellen vil vi se et styre nedsatt av statsråd i foretaksmøte, med to valgte representanter i tillegg. Som studenter, og fagforening, er vi i NTL Ung ekstremt kritiske til en modell som kan flytte så mye innflytelse over universitetets virke vekk fra studentene og de ansatte.

Samtidig virker det som om ønsket om en ny organiseringsmodell i sektoren bygger på et ønske om større grad av finansiell autonomi. Et område hvor Norge scorer relativt lavt i EUAs autonomy scoreboard. Et av botemidlene på denne manglende finansielle autonomien ble av Ryssdal-utvalget foreslått å være at universitetene begynner å kreve skolepenger. Norge har et fantastisk potensial til å være verdensledende på kunnskap, men da kan vi ikke akseptere en modell hvor rike foreldre eller livsvarig gjeld er det eneste alternativet for å oppnå høyere utdanning.

ILLUSTRASJON: Christian Høkaas

Hvorfor studentdemokrati?

PHILIP LAUTIN JACKSON

Studentrepresentat i
NTNU-styret

Studentdemokratiet er med på å sette premissene for ditt liv som student på NTNU. Heldigvis.

For vi er heldige. I NTNUs reglement heter det at «alle råd og utvalg skal ha 20% studentrepresentasjon». Det betyr at studentene ved NTNU skal ha en stemme, på alle nivåer. Det betyr også at studentdemokratiet er stort, og rommer et mangfold av politiske retninger, tanker og erfaringer. Det eneste kravet er å være en student som bryr seg om andre studenter. Dem er det heldigvis mange av, som står på i frivillige verv og deltidsstillinger ved siden av studiene.

Det er mange studenter som jobber for å spille NTNU god. Bedre enn vi noen ganger er. En ting er å snakke, en annen er å bli lyttet til. For å få til det siste må vi vite hva vi vil si, hvordan og hvorfor. Samtidig er terskelen for å delta i det meste av studentdemokratiet lav. Derfor har vi også noen heldidsstillinger med erfarne, valgte

folk som setter sin utdanning på vent, for at din skal bli bedre. Erfarne folk som kan de sakene som krever heltidsarbeid, og gi noen råd om veien videre. Ingen skal trenge å stå alene.

Vi blir også hørt. Ibland. Studentenes stemme har tyngde. Universitetet er inneforstått med at studentenes velvære er en god investering. Ikke bare i samfunnets og egen fremtid – men i budsjettet. Vi får penger for studiepoeng. Vi får ikke studiepoeng uten studenter. Vi jobber fortsatt for at gode holdninger om viktigheten av studentenes velvære skal oppleves overalt på NTNU, men grunnmuren er her. Kanskje du vil være med og legge en stein? Eller ihvertfall si noe om hva du mener vi bør bygge?

For det er ikke sånn at én student uten videre kan representere 40000, det de kan representere er det å være student. Studentperspektivet, og alt det innebærer av økonomiske utfordringer, eksamensstress og særegne behov. For å kunne representere og jobbe best mulig for studentene ved NTNU, er vi avhengige av klager, kritikk, ros og tilbakemeldinger. Din mening er noe av det mest verdifulle du kan gi oss.

For noe som virker lite fra eksamenskontorets

side – som at man har eksamen på kvelden en dag, og morgenen neste – blir fort veldig stort for studenten som knapt får lagt seg før hun skal opp til eksamen på nytt. Som ikke får roet nervene i mellom. Da spiller ikke NTNU studentene sine gode.

Det jobbes også lenger opp i systemet. Der NTNU har Studenttinget, med Arbeidsutvalget som sin fanebærer, har studentbevegelsen NSO (Norsk Studentorganisasjon). Her samles frivillige fra landets universiteter og jobber sammen for å øke studiestøtten, få flere studentboliger og bedre forhold for alle landets studenter. Takket være det får du neste år tre uker med studiestøtte i juni – der vi i 2016 fikk ingenting. I 2020 er hele juni dekket.

Så, hvorfor studentdemokrati? Hva med mer penger, mer tid, mer glede, bedre luft, bedre varslingsrutiner, og innflytelse til å fikse det du vet kan bli bedre. Sammen.

Så si ifra, og husk at du har et helt reisverk av frivillige tillitsvalgte rundt deg. Vi er 40000 studenter ved NTNU, du er ikke alene.

Eirik Sande

Alder: 24 år.
Fra: Hønefoss.
Studerer: Lektor i samfunnsfag.

Beste utested på Samfundet:
Edgar. Der kan man sitte og prate!

Stranda eller bassenget:
Stranda.

Favorittrett:
Pulled pork.

Favorittbok:
Av måneskinn gror det ingenting av Torborg Nedreaas.

Favorittfilm:
Ringenes Herre-trilogien.

Favorittalbum:
1001 hjem av Lars Vaular.

HAN VALGTE SAMFUNDET. NÅ HAR SAMFUNDET VALGT HAM.

Gjennom mange år har det blitt etablert flere tradisjoner på Studentersamfundet. Nå skal Eirik Sande sørge for at tradisjonene bygges på, ikke ligges på.

TEKST: Bjørn Kvåle Tromsdal | FOTO: Vilde Charlotte Jacobsen

I februar valgte Storsalen en ny leder for Studentersamfundet. Siden den tid er det også valgt nytt styre, og alt er nå klart for at Eirik Sande skal ta over klubba etter forgjengeren Tale Bærland. Det er derimot ikke første gang Sande tar på seg et større lederansvar.

– Jeg har alltid vært glad i å lede grupper. Jeg var kaptein for fotballaget, russepresident og avløsningsfører i garden, og har likt å ta større ansvar ellers i livet også, sier Sande.

Ingen rebell

«Jeg endte ikke opp her, fordi jeg valgte Trondheim, men fordi jeg valgte Samfundet.»

Det sa Eirik Sande som del av sin åpningsappell under valget i Storsalen. Med en slik dedikasjon var det derfor ikke utenkelig at han endte med å kjempe seg til toppen.

Sande kom for noen år siden til Trondheim for å studere, etter å ha flyttet fra stedet han kaller Buskeruds navle, Hønefoss. Med en mindre søster, en far som jobbet lange skift som lokfører, og en mor som tok en mastergrad, ble Eirik glad i å ta ansvar i hjemmet. Det stoppet derimot ikke der.

– Da jeg lærte meg å lese, tilbød jeg å lese for de andre barna i barnehagen. Jeg var nok litt veslevoksen siden jeg kjente veldig på den ansvarsfølelsen allerede da, sier Sande og ler.

– Sånn er jeg fortsatt. Jeg synes det er fint å ta ansvar, og jeg beundrer også andre folk som gjør det. Jeg har veldig lyst til å gjøre alt sjøl, for da kan andre slappe av, men det går jo ikke.

Han skjønte tidlig at han aldri skulle bli noen rebell.

– Hjemme hadde vi et system som lot oss gjøre oss fortjent til ansvar. Det gjorde meg kanskje mer lydig, men ga meg også større frihet enn mange andre. Jeg syntes nok det var litt teit med folk som skulle gjøre opprør mot foreldrene sine hele tida, innrømmer Sande.

Mamma og pappa ble de første forbildene. Senere i livet har Sande fått andre forbilder. Han trekker fram den amerikanske presidenten Theodore Roosevelt.

– Han var en veldig rastløs fyr, men også en smart og flink leder. Han så verdien av å lære, og møte folk med et nysgjerrig blikk i motsetning til andre amerikanske presidenter. Han var alltid på gulvet, og var ikke noe bedre enn andre. I tillegg er han den eneste presidenten som har ledet et lag i krig.

Sande oppgir også Barack Obama som et tydelig forbilde, men understreker at han befinner seg godt til venstre for begge nevnte presidenter politisk sett.

Ønsker å holde valgløftene

– De andre i styret sitter oppe og er fyllesyke.

Eirik Sande humrer lett. Det er mai, Studentersamfundet har stengt for sommeren, og nå finnes det bare et fåtall mennesker igjen i bygget. Blant dem er Sande selv og det nye samfundsstyret. Han forteller at de, som resten av de frivillige gjengene på Samfundet, er avhengige av å gå godt overens. Derfor brukes den første tiden til sosialisering dem imellom. I tillegg er det satt tema for samfundsmøtene som skal holdes utover semesteret. Som del av sin valgkamp til ledervervet lovet Sande å jobbe for

å få flere studenter til å komme på disse møtene. Nøyaktig hvordan det skal skje er ikke helt i boks, men han har noen ideer.

– Det hele starter med interessante temaer. Her har vi tenkt på hvem vi kan få tak i som talere, og hvilken målgruppe vi har. Vi skal invitere linjeforeninger, ungdoms-, student- og interesseorganisasjoner, og vi skal prøve å få tak i store navn.

Sande forteller engasjert at de også har planer om å utgi samfundsmøtene som podcast. Den skal fungere som promotering for møtene, og verktøy for å nå ut til flere.

Kjærlighet med første fest

Eirik Sandes første møte med Studenter-samfundet levnet lite tvil om at dette var et sted for ham. Sande var på besøk hos kompiser som studerte i Trondheim og var frivillige på Studentersamfundet da han ble introdusert for det runde røde.

– En av disse kompisene drikker ikke alkohol, men han viste meg at det gikk an å feste på Samfundet likevel. Han tok meg med på Samfundet og viste meg hva som finnes her. Det var noe som klikka, og jeg fikk fort en idé om at dette var en inkluderingskultur jeg ville ta del i.

Slik ble det. Da han stilte til vervet som leder av Samfundet, var han allerede halvveis inn i et

verv som gjengsjef for markedsføringsgjengen. Eirik Sande har nå totalt tre år bak seg som frivillig på Studentersamfundet.

– Jeg fant en hobby og masse venner på Samfundet. Det ble den siste puslespillbrikken i mitt lykkelige studentliv!

Når Sande selv fester, foretrekker han å forsøke å rekke innom alt. På kveldens første stoppested ser han ofte på klokka, og er stresset for ikke å rekke de andre festene som også foregår i løpet av kvelden. Likevel er han ikke den som synger høyest eller utfordrer alle i beerpong. Han foretrekker det han kaller organisk moro: en god samtale eller morsomheter i nuet.

– Jeg skjønner ikke poenget med drikkeleker. La oss få et brett med øl på bordet, og prate om alt og ingenting, eller dra på konsert. Drikkeleker ser jeg ofte på som tvungen moro.

Til tross for skepsisen for drikkeleker, skal det ikke stå på konkurranseinstinktet.

– Når jeg spiller brettspill som Monopol, er ikke målet å vinne, men å knuse alle andre for deretter å forklare dem hvordan jeg gjorde det. Jeg er en dårlig vinner.

Å gå litt på trynet

Det handler ikke bare om å seire hver gang, mener Sande. Livet hans er blitt like mye formet de gangene han har gått litt på trynet.

– Jeg hadde veldig lyst til å gå inn i forsvaret etter videregående, men endte opp med å droppe ut allerede andre dagen i feltuka. Jeg søkte meg inn til forsvarets opptak og seleksjon, men ga meg fordi jeg holdt på med ei jente. Jeg var vel 19 år og litt umoden. En måned etterpå var forholdet over, og jeg endte opp med ni måneder hjemme etter at de aller fleste hadde flyttet og startet på noe annet. Det var en knekk, men også en påminner om at det ikke alltid skal gå bra.

Det hele ble en god lærdom, og førstegangstjenesten ble gjennomført senere.

– Det var det beste året jeg aldri skal gjøre igjen, konstaterer Sande.

Til tross for en historie med kronisk ansvarsfølelse og lederverv i hvert et hjørne, har ikke Eirik Sande noen planer om å ende opp som leder i sitt endelige arbeidsliv. Drømmen er enklere enn som så, med et håp om jobb som lektor på videregående skole, fast bolig, et stødig forhold og barn, i kontrast til sine forbilder fra Det hvite hus. Sande forsikrer om at han heller ikke vil ta inspirasjon fra nevnte presidenters politiske avgjørelser, og lover at Samfundets medlemmer ikke har noen helsereform i vente det neste året.

– Jeg blir nok ikke å innføre noen helseforsikring på Samfundet. Forsikringspremien hadde vært for høy! **UD**

LYST TIL Å LÆRE AV DE BESTE I VERDEN?

Fullfinansiert Master eller PhD ved 9 verdensledende universiteter.
Alle fagfelt — hjelp med søknad til universitetene — ingen bindinger.
Søknadsfrist 23. september 2018.
www.akerscholarship.no

AKER SCHOLARSHIP

Mormors Hue

Studentpriser på mat og drikke

www.mormor.no

PB

PIZZABAKEREN™

Studenttilbud: **Stor pizza 159,- kr**

Gjelder kun ved fremvisning av gyldig studentbevis.

www.pizzabakeren.no

Nye briller og kontaktlinser.
Vi har studentrabatt!

interoptik

Sjøhaug & Sande

Ths. Angells gt. 22, Trondheim. Tlf. 73 99 04 00

“Jeg fant en hobby og masse venner på Samfundet. Det ble den siste puslespillbrikken i mitt lykkelige studentliv!”

GJØR NOE MER UT AV STUDIETIDEN DIN: SØK STUDENTMEDIENE!

Lyst til å produsere TV, radio, nettavis eller magasin for Trondheims studenter? Studentmediene i Trondheim tilbyr spennende verv tilknyttet medievirksomhet, fra markedsføring og økonomi, til IT, grafisk design, journalistikk og TV-teknikk.

SAMFUNDET.NO/OPPTAK
FRIST: 26.08.18 KL 23.59

Et pusterom i hverdagen

Alle studenter er velkomne i Trondheim studenthage. Selv de med mangel på grønne fingre.

TEKST: Runar Johnsen | FOTO: Lasse Georg Tønnessen

Midt i byens larm, mellom fotballstadion, bussterminal og hovedvei på Tempe, ligger studenthagen i Trondheim. Likevel er det forbausende hvor stille det er.

– Det er veldig fint å ta pauser fra hverdagen her, forteller Caroline Sindland som i tillegg til å være fast besøker, også er styremedlem i Trondheim studenthage.

Studenthagen er en såkalt felleshage, en hage som drives på dugnad i fellesskap. På den måten kan flere bidra og dele arbeidsoppgavene mellom seg, og dermed blir hagen enklere å drifte. Samtidig kan flere også benytte seg av godene som vokser fram.

– Det første året jeg bodde i Trondheim prøvde jeg å dyrke urter og tomater, men alt døde da jeg reiste hjem om sommeren, sier Sindland.

Hun mener at studenthagen er et viktig tilskudd til studentbyen Trondheim.

Hvor frukt og grønt kommer fra

Sindland forteller at de som besøker hagen har ulike grunner for å komme innom. Selv liker hun best å grave i jorda, men synes også at det sosiale er viktig.

– Før det ble bålforbud, hadde vi flere kvelder hvor vi grilllet. Da hadde vi litt forskjellig på grillen, og selvfølgelig også grønnsaker fra hagen, utdyper hun.

Selv om mange som besøker hagen ikke har hørt så mye om den tidligere, blir de lenge når de først kommer innom. Sindland tror at hagen kan lære studenter mye.

– Man får se hvor alt av frukt og grønnsaker kommer fra, at det ikke bare ligger på en hylle i butikken.

Vi være mer synlig

I løpet av de siste semestrene har studenthagen

vært mer synlig blant studentene på campus. Dette er noe de også skal fortsette med til høsten. I tillegg oppdaterer de Facebook-siden sin med arrangementer, blant annet fellesdugnader.

– Vi vil ha flere folk med til å bidra med luking, vanning og høsting. De som kommer innom i løpet av høsten får jo være med på den fine perioden hvor du bare høster.

I tillegg har de planlagt litt byggearbeid i hagen, blant annet å sette opp en slags bakgård. Dette er for å ha noen andre prosjekter enn kun hagearbeid.

Man behøver heller ikke å ha noe tidligere erfaring med hage for å bidra. Det er alltid noen andre i hagen som vet hva som skal gjøres, og i tillegg er alt godt merket.

– Alle har sin kunnskap, så man utfyller hverandre, påpeker Sindland.

Siden man ikke melder seg inn for å være

med, er det usikkert hvor mange som har vært innom. Likevel er det omtrent 20 stykker som er jevnlig innom og dobbelt så mange som er litt fra og til.

– Man betaler ingenting for å være med og man forplikter seg heller ikke til noe. Det er fint om du går innom og vanner og luker, men det er ikke noe krav, sier hun.

Fra vår til høst

Året i hagen begynner med såing på våren. Noen av vekstene, som bærbuskene, står i flere år, mens andre forkultiveres hjemme hos folk. Det vil si at de settes i jord på forhånd, før de senere blir flyttet til hagen når sesongen begynner. Dette gjelder for eksempel chili og agurk.

– Grønnsaker som hvitløk og jordskokk settes om høsten og ligger under bakken hele vinteren. De kommer opp tidlig om våren.

På sommeren går mye av tiden med til vanning og luking. De som er mest aktive i hagen har en egen Facebook-gruppe, der de som er innom hagen poster bilder og skriver hva de har gjort. Dermed har man kontroll på om ting blir gjort, selv om mange kanskje har dratt hjem for sommeren.

Sensommeren og høsten er tiden da det meste er klart til høsting. I tillegg klargjøres hagen for vinteren.

Samarbeid med NTNU

Området hagen ligger på eies av NTNU. Hvert år fornyes leiekontrakten for et år. Dermed har studenthagen en sikkerhet, nemlig at de får drive hagen videre ut sesongen.

– Vi får fullføre sesongen og høste før de gjør noe annet med stedet, forklarer hun.

Nabohuset til hagen eies også av NTNU, og

det er her de får vann til å vanne hagen med også. Dermed er ikke utgiftene så store. Studenthagen drives helt frivillig, og har vært i drift siden 2015. Likevel er det store utskiftninger blant de frivillige.

– De som har vært med lengst, har vært her i hagen siden 2017, sier Sindland.

Det som er felles for de fleste som kommer innom hagen, er at de ikke kjenner noen fra før. Man blir likevel fort kjent med de som er der. Og selv om mange i hagen kjenner hverandre, fra før er det selvfølgelig alltid plass til nye folk.

– Det er veldig lav terskel for å komme innom. Hvis du kommer som en fersking, kan det være fint å si ifra, sånn at de som er her vet at du er ny. Du må gjerne si «Hei, jeg er ny her, kan du vise meg litt rundt?» **UD**

Sterke inntrykk knytter sterke bånd

En fotoreportasje om frivillighetsgleden som strekker seg fra Trondheim til Filippinene.

FOTO OG TEKST: Michael Schults Ulriksen

I 2004 dro en gjeng trøndere tidlig i 20-årene til Tacloban City i Filippinene for å starte barnehjemmet Streetlight. Grunnleggeren Erlend Johannesen, som da var 21 år gammel, kjøpte en tom lagerbygning i nærheten av slummen, som ble starten på barnehjemmet.

Streetlight vokste og utviklet seg mye de neste ni årene, fram til supertyfonen Yolanda knuste omtrent alt de hadde i 2013. De siste fem årene har Streetlight jobbet med å bygge seg opp etter katastrofen, med et ønske om å bli større og bedre enn før. Barnehjemmet ble flyttet ut av byen, til et område som er bedre skjermet mot naturkatastrofer. Det har vært en omfattende jobb, der frivillig arbeid har vært en stor og sentral del av oppbyggingen. I tillegg til mye hjelp fra lokalbefolkningen har Trondheimsstudenter vært viktige bidragsyttere i å løfte Streetlight opp til der de er i dag.

Livsglade barn

Jeg forventet ikke den livsgleden jeg møtte. Dette er barn som har opplevd verre ting enn gjennomsnittsnordmannen noen gang kommer til å gjøre. Gleden barna utstråler er allikevel så stor at det setter dype inntrykk. Det virker også som at dette er hovedgrunnen til at de fleste som har vært på besøk trekkes tilbake igjen. Det er også noe Nina Sagmyr (bildet under, t.v.) beskriver som en av de viktigste grunnene til at hun aldri slutter å engasjere seg.

– Hver gang jeg kommer ned er jeg kjempespent, og jeg får et rush av gledesrus av å se igjen folkene. Man kommer så tett inn på folkene. De er så åpne og livlige. De er interesserte i deg, sier hun.

Trondheimsstudenter bidrar hvert år

Nina Sagmyr er sammen med Tonje Stormo Strøm frivilligkoordinator i Streetlight. Det innebærer at de har ansvar for å intervju og forberede nye frivillige i Streetlight på å reise til Filippinene. De siste årene har de hjulpet flere studenter med å reise ned, både for å gjøre prosjekter gjennom studiet, skrive master, og bidra på egen fritid.

Hvert år sendes en gruppe fra NTNU til Filippinene for å jobbe med barna i Streetlight, og blant studentene som har reist ned er mange, naturlig nok, studenter innen barnevern. Nina

var selv frivillig for første gang i 2013 da hun studerte barnevernspedagogikk. Iløpet av oppholdet ble hun så sterkt knyttet til barna og Streetlight at hun har reist tilbake hvert år siden.

Variasjon blant de frivillige

De norske bidragsytterne og frivillige representerer et stort spekter i yrker og faglig bakgrunn, alt fra ingeniører til barnevernspedagoger og fotografer. I 2017 reiste to NTNU-studenter fra Ingeniører Uten Grenser (IUG) til Filippinene for å hjelpe med å forbedre den relativt ustabile situasjonen rundt strømforsyning til det nye barnehjemmet. Under oppholdet jobbet de med å planlegge utbyggingen av solcellepanel for å sikre stabil og bærekraftig strømforsyning. Tanken er at alle som har noe å bidra med skal få bidra på sin måte.

Journalist Michael Schult Ulriksen har i ettertid av reportasjen blitt frivillig i Streetlight

STREETLIGHT

- Streetlight ble grunnlagt i 2004 av Erlend Johannesen i samarbeid med flere andre trøndere.
- I 2013 ødela tyfonen Yolanda meste-parten av Streetlight. Dette var da den største tyfonen noen sinne målt på land.
- Det nye barnehjemmet vant to priser under World Architecture Award i 2017.
- I dag hjelper Streetlight 450 barn i året.
- Streetlight driftes utelukkende av donasjoner og faste givere.

1. Fra venstre: Nina Sagmyr, Gerald, Tonje Stormo Strøm

2. Streetlight-ungdommer i Summer Camp 2018-tsjorter.

3. Streetlight-grunnlegger Erlend bruker mye tid på sosiale aktiviteter med barna, her spiller de basket på banen rett ved det nye barnehjemmet.

4. Frivilligkoordinator Nina og fotballspillerne fra Streetlight-laget Phoenix FC.

5. Norske frivillige flexer fra taket under vårens motorparade, hvor barna og ungdommene danset flashdance i gatene - en av mange aktiviteter under Summer Camp 2018.

6. Dansing er populært - her er noen av jentene på disco senere på kvelden.

7. Som frivillig i Filippinene er man kanskje heldig nok til å oppleve solnedganger som dette.

8. Nina tilbringer mye tid med barna og på fotballbanen når hun er på besøk.

9. Denne gutten er et av mange barn som er i målgruppen til Streetlight.

pedagogstudentene

www.pedstud.no

Whaaat?!
ER DET GRATIS?

Skal du bli lærer i skole eller barnehage? Da kan du bli medlem av Pedagogstudentene – helt gratis! Som medlem kan du få hjelp og veiledning, mulighet til å tegne Norges beste studentforsikring, blir en del av et faglig og sosialt nettverk, gratis fagtidsskrift og mye mer. Hva venter du på?

Send PS Til **02014**

Som medlem i Pedagogstudentene får du:

- Gratis medlemskap
- Råd og veiledning om du trenger hjelp
- Mulighet for å tegne Norges beste studentforsikring
- Flere aktuelle fagtidsskrift
- Invitasjoner til kurs og konferanser, lokalt og nasjonalt
- Det første året i Utdanningsforbundet gratis
- Benytte deg av medlemstilbudene til Utdanningsforbundet
- Muligheten til å påvirke din egen studiehverdag og framtidens lærerutdanning
- Du blir del av et fellesskap og nettverk av framtidige lærere
- Du får den ultimate lærersekken med superlærer t-skjorten

MANGLER DU FORTSATT NOEN PENSUMBØKER?

Ca. 70% av bøkene som selges brukt på iBok.no er merket «som ny» eller «ubrukt»

iBok.no

Norges største markeds plass for kjøp og salg av brukte pensumbøker

Sånn han putter det ned

Atten år etter at han fikk status som Norges mest forhatte rapper seiler Oral Bee på en bølge av suksess.

TEKST: Emil Øversveen | FOTO: Kristian-Jenshaug Arnesen

Oral Bees verden går ting unna. Halvannen time etter han gikk av et forsinket fly på Værnes har han allerede gjort unna lydprøven for kveldens konsert, sjekket inn på hotellet og dratt til Bromstad for å vorse med trønderske fans og kompiser. Den faste makkeren Mr. Pimp Lotion har akkurat poppet en flaske Möet på balkongen, og skummende champagne-glass sendes rundt bordet. Kombinasjonen av champagne og trøndersk sensommer vekker gode minner hos Oral.

– Første gang vi spilte i Trondheim var på et VG-lista arrangement i 2000. Vi hadde med oss champagneflasker som vi spruta ut på publikum. Da var det noen 13-14-år gamle chicks som var sånn «sprut sjampis på mæ», noe vi gjorde uten å tenke oss om. Det fikk vi litt pes for. Vi sjekka ikke akkurat id først, sier han.

Alle hata Oral Bee

Innta plassene, jeg lager hitmusikk for massene. Ikke for pølsene som trekkes ut av rassene på dassene.

Slik begynner Oral Bees debutplate *Sånn vi putter det ned* fra 2000, et gangsta-rap-epos som skulle bli stående som en av Norges mest utskjelte musikkutgivelser. Låtene har titler som «Playboy\$», «Gangsta Party» og «En bag med pistoler», og på omslaget sitter Oral med en rykende pistol i hånden mens Mr. Pimp Lotion beføler en groupie i bakgrunnen.

ORAL BEE
(aka Anders Smedstad, Big Beezy og Oral Digital)

Aktuell med:
Er rapper, podcaster, bruslogger og krimforfatter.

Råd til trondheimsstudenten?
Jeg vil anbefale å gå inn i brusens verden. Mountain Dew Code Red er min favoritt. Bestill brus fra Japan.

Kjendis du kunne tenke deg å bo i kollektiv med?
Det må bli Didrik Solli-Tangen. Han er ekstremt hyggelig. Jeg tror ikke han roter og har så mye nach heller.

Både innhold og innpakning sto i sterk kontrast til den dystre undergrunnsetetikken som på den tiden dominerte norsk hiphop. På førstesingelen «Penger» introduserte han seg som en «grisk liten materialist på rundt tjue», et budskap som slo dårlig an i datidens antikommersielle miljø. Oral ble drapstruet, boikottet og latterliggjort, og hadde beefs med Tungtvann og Don Martin. For hovedpersonen selv var ikke responsen spesielt overraskende.

– Jeg visste at hiphop-miljøet kom til å hate meg. Det var melodisk, west coast, og alle de andre tingene som var tommelen ned for dem. Det var ikke noe vits for meg å «kisse ass». Jeg tenkte at okei, de kommer ikke til å like det uansett, så da sier jeg heller fuck dere og får litt oppmerksomhet.

Det gikk som det måtte. At Orals produksjoner var så gode at han fikk samarbeide med amerikanske vestkysttrappere, noe som blant annet resulterte i en gullplate og en plassering på Billboards topp 200-liste, ga lite uttelling i et rapmiljø fullstendig dominert av New York-inspirert østkystrap. Suksessen uteble, og Oral tok seg en vanlig jobb mens han fortsatte å lage musikk på fritiden.

– De årene det ikke gikk bra ga jeg ut låter og mixtapes til en hard kjerne på rundt 150 folk. Det likte jeg, å lage musikk for min egen del og for de få som fulgte med. Jeg trodde aldri at jeg kom til å gjøre det stort igjen.

Renessansen

Så begynte vinden å snu. Selvbiografien *Livet til en norsk boss* ble gitt ut i 2013, og skapte fornyet interesse for Oral Bees liv og musikk. To år senere kom albumet *Putter det ned 4-ever* til gode kritikker og høye strømmetall. På åpningskuttet «Sann historie» forteller han om karriereressansen: *Var ignorert, kritisert og blokkert/Du kjenner til historien, jeg har fått den publisert/Men nå er bransjefolk så varme i trøya/At de lister meg på P3 og de booker meg til Øya.*

Alt dette har skjedd uten at Oral og Pimp har behovd å legge om stilen. Det går fortsatt i cadillacs, playa shit og Crocodile Dundee-aktige krokodillevester. Rapmiljøet har derimot endret seg drastisk.

– Da vi kom skulle folk være helt seg selv. Hvis du ikke hadde bil og måtte ta trikken, så skulle du ta bilde på trikken og rappe om det. Man var redde for å være artist og for å ha et image. Det er mye friere nå.

Siden Oral debuterte har det vært et generasjonsskifte i den norske musikkbransjen. Det har også kommet Oral til gode.

– Man har fortsatt bitre backpackers (hiphopfans som foretrekker undergrunnsrap, journ.anm.), men det er ikke så mange igjen av dem lenger. De som jobba i P3 i 2000 har blitt byttet ut med folk som er mer åpne, og de gamle haterne er opptatt med å skifte bleier og jobbe i en eller annen kjøp jobb. De blir nok irriterte når de ser oss, men det blir med det, sier han.

Haterne har vært bra for businessen

I løpet av drøyt to tiår som rapper har Oral Bee rukket å gjøre mye forskjellig. Blant Orals mindre omtalte meritter er at han er opphavsmann til den omdiskuterte russelåtsjangeren. Norges aller første russelåt var til bussen Mirage, og ble laget av ham i 2003.

– Det var noen som kontaktet meg og ville ha en låt til russebusen sin. Vi tok 1500 kroner for å lage den, og tenkte det var en engangs-greie. Etterhvert merket vi at sangen begynte å ta av på Napster og andre steder. Etter det kunne vi ta 15 000, 25 000 forenå... Det bleen businessutavdet.

Denne forretningsteften har Oral beholdt. Sammen med Mr. Pimp Lotion spiller han i bursdager, utdrikningslag og bryllup, og lager låter på oppdrag fra firmaer, organisasjoner og privatpersoner. På kundelista står etablerte aktører som Bama og Lækkerol, men også et malingsfirma, en yachtklubb og mureren Steinar Engebretsen fra Minnesund.

Oral Bee har aldri fryktet å bli stemplet som en sellout.

– Det stemplet hadde vi fra starten av. For oss var det veldig befriende. Vi kunne ikke bli mer hata enn det vi allerede var, hate-knappen var allerede skrudd opp til maks, og da kunne vi gjøre hva vi ville. Sånn sett har haterne vært bra for businessen.

– Alt vi rapper om blir ekte

En tidlig Oral Bee-klassiker er «Direkte fra 1450», hvor han beskriver hjemstedet Nesodden som et lokalsamfunn befolket av gangstere og prostituerte. I låta sier han blant annet at Nesodden har korrupt politi, 18 år før Nesodden-politimannen Eirik Jenssen ble dømt for alvorlig korrupsjon.

– Mange av de tingene vi har rappet om har blitt ekte etterhvert, og det var en av de greiene.

Det er ikke bare spådommene om politikorrupsjon som har slått til.

– Jeg rappet om at jeg hadde gullplater og at jeg cruiset rundt i ferrarier. Det har blitt ekte. I en periode snakket jeg mye om våpen og vold også, og det har jeg gått litt vekk fra. Jeg var redd for at det også skulle snakkes inn i eksistens, sier han.

Velsignet av pimpguden

De siste årene har det vært en religiøs dreining i Oral Bees musikk. *Pimpguden befalte meg til det* kom i 2016, og ble fulgt opp av *Den hellige treenigheten* året etter. I år skal trilogien fullføres med fullengderen *Velsignet*. Ifølge Oral var det karriereoppturen som gjorde ham til troende.

– Jeg må takke pimpguden for at det snudde. Jeg tror ikke jeg har gjort alt dette selv, det må ha vært en høyere kraft inne i bildet. Nå er jeg snart 40 år, og jeg lever av å rappe. Jeg er en velsignet player. **UD**

Taylor Swift og mannejakten

På tross av mange år med forsøk har Taylor enda ikke funnet det hun ser etter: Et naturlig forhold til menn.

TEKST: Inga Stenøien | ILLUSTRASJON: Astrid Böhler

Taylor Swift – en av vår tids legender innenfor popverdenen, og ungdomsbladet Topps store idol. Gjennom hennes fire første album, *Taylor Swift*, *Fearless*, *Speak Now* og *Red* får vi æren av å være en del av Swifts svært unike musikalske verden. Populasjonen i dette parallelle universet består for det meste av menn. Det skal sies at uten disse mannlige kompanjongene hadde antagelig ikke Swift hatt den utviklingen vi kjenner til, hverken musikalsk eller psykisk. Denne analysen tar deg gjennom Swifts fire første album, og hennes høyst interessante monologer om hvem hun liker og ikke liker.

I hennes debutalbum, *Taylor Swift*, lytter vi til en ungfole som fremdeles er ruset av barndommens uskyldigheter og drømmerier. Gjennom søte melankolske melodier forteller hun om crushet sitt noen benkerader foran, og vi føler med henne mens hun ruser seg i usynlig forelskelse i blant annet «Invisible». Vår indre jomfru dāner. I noen av låtene, som «Our Song», er det tydelig at fantasiene tar overhånd og at hun hallusinerer at hun har kjæreste. Sangene viser den dype psykiske påkjennelsen som

kommer av å crushe på noen, dyppet i svevende countrypop. I alle fall så svevende som man fikk museflettelåter til å bli i 2008.

Fearless er skrittet inn i ungdomsskolen. Countrypopen har blitt skiftet ut med sterkere hits – hun har fått seg kjæreste. Det er tydeligere grooves, klarere ostinato, og mer fengende tekster. Låter som «Love Story», «You belong with me» og «The way I loved you» bringer alle budskapet om den evige lykke som følger av å ha funnet en mann. Det skal likevel nevnes at grå undertoner lusker innimellom hennes proklamasjon av jubel. «White horse», «Breathe» og «Teardrops On My Guitar» er platas «dark side of the moon». Tekstenes uutgrunnelig dype meninger gjorde meg til tider svimmel, og jeg måtte flere ganger sette på pause. Symbolikk er nøkkelen i disse låtene, og kan til tider være vanskelig å knekke. Den akustiske låta «Breathe» handler for eksempel om at det er viktig å huske og puste når man slår opp. Swift lar sin frustrasjon bli

folkekjent, og motet strekker seg til alle verdens swifties.

I *Speak Now* virker det som om Swift er over den første kjærlighetsbølgen, og at hun holder tilbake følelsene sine. Man kan nesten gå så langt som å si at hun har fått et distansert og naturlig forhold til menn. Dette kan man også se gjennom det musikalske, som har blitt hakket tammere i den forstand at hitsene mangler. Swift har begynt å ta kjærestenes følelser i betraktning, og utleverer hverken dem eller følelseslivet sitt i overskridende grad. I «Back to December» ber hun overraskende nok om unnskyldning til kjæresten om feil hun har begått. Framtiden ser lys ut for Swift, som trer inn i de voksnes rekker.

I likhet med alle Disneys barnestjerner ble også Swift lei av det sukkersøte imaget hun hadde opparbeidet gjennom sine tre første album. I *Red* har Swift tatt første skritt mot listepoppens salige rekker, takket være kjærligheten, som ikke var helt hva hun hadde forestilt seg. Swift kjenner for første gang på sinne og frustrasjon, og har gått fra krøllete hår til

rettetang. Breakups er det store temaet, men å ta på seg skyld selv, er hun lei av – det er bedre å fortelle verden hvordan dagens menn egentlig er. Døgnfluer som «I knew you were trouble», «22» og «We are never getting back together» portretterer Swift som en badgirl som da selvfølgelig tar avstand fra menn. Gjennom dype og gjennomtenkte tekster viser hun at hun har blitt voksen, ved å linke eksene til låtene sine.

Gjennom de fire første albumene blir man eksponert for et mylder av tanker og følelser på intellektuell høyde med Nietzsches tanker om det dionysiske i musikken. Jeg er sikker på at til og med Shakespeare hadde vært imponert over Swifts evne til å oppramse dype kjærlighetshistorier på 1,5 til to minutter, og attpåtil skrive musikk til tekstene. Det var mer enn han fikk til. I tillegg til at hvert album i seg selv er et mesterverk, har Swift klart å sette dem sammen gjennom en singulær rød tråd. Swift har lært oss at kjærlighet, og livet, egentlig bare handler om en ting: om man har kjæreste eller ikke. **UD**

Selskap søker *purpose* i meningsløs verden

Arbeidslivet markedsfører seg mot idealismen vår. Det betyr nødvendigvis ikke at jobbene gjør oss lykkelige.

TEKST: Benedikt Erikstad Javorovic | ILLUSTRASJON: Astrid Bohler

Purpose, eller formål, er et av de mange fremmede markedsføringsordene som har gjort sitt inntog i det norske språket sammen med det moderne arbeidslivet. Hva er egentlig et selskaps formål? I tillegg til å tjene penger, skal man også redde

miljøet, demokratisere verden, skape bedre liv for mennesker, eller hva det måtte være; man må ha et høyere formål enn profittmaksimering. Dette gjør at et selskaps formål blir koblet fra dets faktiske produksjon. Tidligere var det ikke vanskelig å forstå et selskaps formål. Hvis du jobbet for et selskap som lagde biler, var formålet å lage biler, fordi folk trengte biler. Hvis du jobbet for en butikk var butikkens formål å selge matvarer fordi folk trengte å spise. Nå jobber de færreste med noen form for produksjon, og vi i de yngre generasjonene ønsker å gjøre noe betydningsfullt. Mange av oss, spesielt de på universitetet, kommer til å entre bransjer som man kan si ikke er livsnødvendige for samfunnet. Disse bransjene manglet et formål, så de måtte skape dette selv.

Bullshit-jobb

Antropologen David Graeber ved London School of Economics kom i vår med boken *Bullshit Jobs*. Basert på statistikk fra både Storbritannia og Nederland mener nesten 40 prosent at deres jobb ikke bidrar positivt til samfunnet. Han definerer en bullshit-jobb som en jobb der den ansatte selv ikke kan rettferdiggjøre jobbens eksistens. Forskningen hans navngir blant annet forretningsadvokater, PR-konsulenter, diverse bankfolk,

telefonselgere og mange administrative stillinger. Dette er ikke for å være slem mot de som jobber i disse bransjene, for i Graebers forskning tilstår de sin egen ubrukkelighet. Vi har også stort sett en intuitiv forståelse om at dersom disse bransjene forsvant, så hadde samfunnet klart seg helt fint. At det finnes mange unødvendige administrative oppgaver i det offentlige byråkratiet er noe alle kan si seg enig i, men Graeber identifiserer også disse yrkene i privatsektoren i like stor grad.

Purpose-plaster

Mission, et norsk firma som jobber med å finne, eller selge, *purpose*, mener at man må finne de felles verdiene i et selskap for å så avdekke et formål som på en eller annen måte ligger latent. De løfter fram Unilever, med deres formål «Making sustainable living commonplace». Er det dette som gjør Unilever særegent? En veldig generell påstand om bærekraftighet? Unilever er et av verdens største selskap, og eier en rekke merkenavn, blant annet Dove, Lipton, Omo, Axe og Ben and Jerry's. Ville du gjettet hva de gjør basert på deres såkalte formål? Hva som har sosial verdi er et subjektivt spørsmål, men produktene Unilever lager er definitivt nødvendige for folks dagligdagse liv. Er ikke dette noe man kan finne betydning i? Svaret her er selvsagt at mesteparten av Unilevers ansatte slett ikke jobber med å lage disse produktene.

Som alle store selskaper er det få som jobber i produksjon, mens mange jobber i administrative hvitsnippjobber. Disse ansatte, som ofte har høyere utdanning, faller nok ofte innenfor det Graeber kaller «bullshit jobs». *Purpose* blir da et slags plaster for å lindre smerten av at det man driver med er meningsløst.

Godt betalt, lite mening

Mange av disse jobbene er også blant de best betalte, men disse private bedriftene ser at det ikke lenger er nok å kun avvertere med høye lønninger. For å tiltrekke unge jobbsøkere må de også tilby en meningsfull hverdag. Er det dog realistisk å forvente at vi skal ha høyt betalte og meningsfylte jobber? Nettstedet payscale.com gjorde i 2014 en studie basert på 374 000 besøkende der de spurte «Does your job make the world a better place?». De så på hvordan svarene samsvarte med lønn. Det er kanskje ikke så overraskende at jobber innenfor helse, omsorg og utdanning ble opplevd som meningsfylte. Av høyt betalte yrker er det stort sett leger og kirurger som har meningsfulle jobber. IT-folk, advokater og regnskapsførere er høyt betalt, men har lite mening. Dette er også bransjer som kan finne på å leie et selskap som Mission for å finne deres indre formål. At kun 44 prosent av «marketing managers» føler de har et formål viser hvordan formålsløsheten kan reproduseres

i det uendelige. Det bør nevnes at Graeber i sin bok skiller mellom «bullshit jobs» og «shit jobs». En «shit job» er de kjipe servicejobbene som få sannsynligvis vil gjøre, men som ikke er bullshit fordi man faktisk gjør noe håndfast og som må gjøres.

«Gjøre verden til et bedre sted»

Men dette er statistikk, og innen hver bransje finnes det nok mange som finner mening i det de gjør. Hva som er verdifullt er noe vi må finne ut av selv. Det kan tenkes at Unilever virkelig ønsker å skape en mer bærekraftig verden, men de tjener også på å late som. Økonomen John Lists har forsket på såkalt Corporate Social Responsibility, altså selskaper som har prosjekter for å «gjøre verden til et bedre sted». Hans eksperimenter viste at selskap tiltrekker seg 33 prosent flere søkere, og søkere av en høyere kvalitet, kun ved å komme med et idealistisk formål. Tror vi virkelig på at disse selskapene primært er motivert av et ønske om å gjøre godt, eller er det noe vi sier til oss selv for å rettferdiggjøre en høy lønning?

Det er ikke galt i seg selv å gå etter en høy lønning. Man har studielån å betale, og boligmarkedet har blitt jævlig dyrt. Heldigvis er jobber innen utdanning og helse godt betalt i Norge sammenlignet med mange andre land. Ifølge rapporten *Arbeidsmiljøet i Norge og EU - en sammenlikning* utarbeidet for Nasjonal

overvåkning av arbeidsliv, skårer Norge jevnt over høyt. Nesten 40 prosent befinner seg i en positivt krevende arbeidssituasjon, sammenlignet med bare 22 prosent i de andre europeiske landene. Dette er ikke nødvendigvis det samme som at de føler jobben bidrar positivt, men det er en indikasjon på at vi har det bedre enn mange andre. Man kan se for seg at det norske sosialdemokratiet med fokus på felles ytelser og felles goder bidrar til at man føler et større formål i arbeidslivet. Det er dermed ikke sagt at dette vil vare evig. Med høyere usikkerhet og stor privatisering ligner det norske arbeidsmarkedet stadig mer på for eksempel det amerikanske.

Det er heller ikke sagt at man må finne livets mening gjennom jobben, men det hjelper i det minste å føle at du gjør noe fornuftig de åtte timene du tilbringer på jobb hver dag. Løsningen på målsløsheten er ikke å pose på med ord som «bærekraftighet» og «disrupsjon». Å finne et påtatt formål som ikke reflekterer realitetene i et selskap er bare tom markedsføring, og gir ikke mer lykke i det lange løp. Jeg håper og tror at de fleste av oss finner noe betydningsfullt å gjøre med livet, enten vi ønsker å være lærere, sykepleiere, ingeniører eller konsulenter. At unge er stadig mer motiverte av å gjøre noe godt i verden er positivt, men om dette bare utnyttes for kynisk markedsføring er det synd.

– Pizzaen ser ut som et stykke lær

På Egons pizzabuffé holder verken pizzaen eller bufféen mål.

TEKST, FOTO: Piffi & Gastromat

UTVALG
MAT FOR PENGENE
SERVICE
MILJØ
TOTALOPPLEVELSE

EGONS PIZZABUFFÉ

Hvor: Egon Solsiden.

Vi spiste: Pizza med skinke-, taco-, pepperoni- og vegetarfyll.

Pris: 117 kroner

Tidspunkt for buffé: Tir-lør: Før klokka 18.00. Søn-man: Hele dagen.

Hvem passer det for: Den prisbevisste uten smaksløker.

Klientell: Se over.

Utsikt: Solbrune trøndere med en utepils i neven.

Vegetar: Ja.

Rullestolvennlig: Ja.

Insidertips: Egonspillet! Egon har et overraskende intrikat prissystem, og målet med denne leken er å gjette de absurde prisene på ulike retter. Et hett tips er å tenke at det meste er dyrere enn du tror, for så å trekke fra eller legge til to-tre kroner. Her hører runde priser med til sjeldenhetene.

De går slukøret tilbake, men aner at det er høyt tempo inne på kjøkkenet. Ti minutter senere er det flust av pizza på buffébordet. De ansatte har i det minste øynene med seg, om det enn går litt sent. I tillegg til pepperoni og taco, finnes det pizza toppet med henholdsvis kylling, skinke, og til sist en vegetarvariant med kikerter og en slags salsa. Gastromat går for skinke først.

– Alt for salt, peser han, og griper raskt etter det velfylte vannglasset.

Kyllingen er tørr og marinaden smaker grillkrydder. Vegetarpizzaen er overraskende god, kanskje først og fremst fordi den er en slags avveksling fra de litt tyngre kjøtt-toppingene. For Gastromat er det likevel ikke nok.

– Jeg savner litt fersk tomat for å friske den opp, sier han.

Uansett går den raskt i ett med de andre smakene. Det blir mye ost og salt, noe som er i overkant ensformig. Når det gjelder den såkalte salatbaren, er det eneste positive man kan si, at den fungerer som en grei avveksling fra all den fete og sjellose pizzaen.

– Her må de rydde opp i det meste, sier Piffi.

Gastromat nikker bekreftende.

– Pizzaene skal komme på løpende bånd, hvis ikke er det ikke en ordentlig buffé. Dessuten bør det være større variasjon, særlig i salatbaren, sier han. Det er likevel et lyspunkt: Prisen.

– Vi ble ikke akkurat rike på kulinariske opplevelser i dag, men vi er i det minste ikke fattige heller, sier Piffi idet de går ut i den varme sommerettermiddagen.

Etter et halvt år som varehuskaféanmeldere, vender Piffi og Gastromat sine veltrente ganer mot nye høyder. Denne gangen er det bufféene som står for tur – den litt uglesette, men billige og studentvennlige middagsformen. Først ut er Egons pizzabuffé, selve bufféenes kronjuvel.

De to gourmetene Piffi og Gastromat entrer Egons filial på Solsiden en het sommerdag, fulle av forventning. Målet: Å spise seg gode og mette på fersk, glovarm pizza. Forventningene bryter sammen tvert.

– Det er jo nesten helt tomt, utbryter en skuffet Gastromat.

Her finnes bare to typer pizza, taco og pepperoni, og de har begge ligget ute en god stund. Salatbaren er dessuten tom. Skjønt, å kalle det en salatbar er på grensen til frekt. Her kan du forsyne deg med en blandet grønn salat, og velge mellom hele to ulike dressinger, rømme og peanøtt-mango – sistnevnte et ytterst merkelig valg å ha på salaten, iallfall i Piffis øyne.

Smaker som salami

– Den ser ut som et stykke lær.

De to musketerer har forsynt seg av de lunkne pizzaene, og sitter ute i solsteken og rynker på nesen. Gastromat holder et stykke opp foran seg. Han tar en bit, og uttrykker høylytt sin skuffelse.

– Det smaker ikke pepperoni engang! Det kunne like gjerne vært salami fra butikken!

De går for en ny runde, men bufféen er allerede tom.

– En buffé bør alltid være full, hvis ikke faller jo hele konseptet sammen, sier Piffi med kjennermine.

FOTO: Cappelen Damm

Vellykket sabotasje

Med sin solodebut kaster John S. Jamtli lys på motstandsgruppa Osvald-gruppen, ledet av kommunisten Asbjørn Sunde, og overbeviser både som historieforteller og tegner.

TEKST: Trond Johan Stavås

Sabotør følger vi Johan, som blir tatt av nazistene og satt i Falstad fangeleir. Her blir han kjent med den mystiske Knut og den hissig trønderen Olav. De klarer å rømme fra Falstad, og Knut inviterer dem til å bli med i Osvald-gruppen, som utfører sabotasjeaksjoner mot nazistene.

Tegnestilen i *Sabotør* er inspirert av den fransk-belgiske stilen man finner i klassikere som Sprint, Tintin, Asterix og Lucky Luke. Stilvalget tilfører boka et eventyrlig preg. Figurene har store, uttrykksfulle øyne og spenstige, levende bevegelser. Hver eneste rute er så til de grader spekket med detaljer at man kan fortape seg lenge i tegningene. Det er tydelig at Jamtli har gjort grundig research når det gjelder arkitektur, interiør, klær, kjøretøy, våpen, propagandaplakater og nydelig, norsk natur.

Ekstra fornøylig er det å se gjenkjennelige bygninger og steder i Oslo, Trondheim og Nord-Norge. Osvald-gruppens tilholdssted på Sollie Gård og Henry Rinnans torturkammer i Jonsvannsveien 46 i Trondheim er spesielt godt skildret på hver sin måte. Jamtli er flink til å utnytte strektykkelse og skygger for å skape

dybdefølelse, og den fabelaktige fargeleggingen skaper den riktige stemningen for scenene. I de mørkeste scenene kan fargene bli litt for mørke, slik at detaljer dessverre forsvinner.

Historien flyter godt ved hjelp av ryddig ruteoppsett og nøye gjennomtenkt komposisjon. Det veksles mellom fartsfylte og intense actionscener, som «det store slaget» mot Victoria Terrasse, og montasjer av trening og sabotasjeaksjoner rundt omkring i landet. Dialogen er realistisk skrevet, med god bruk av dialekt. «Han tykje» har blitt en ny favoritt blant nordnorske banneord. Historiens oppbygging er fengende, og leder opp til et par spennende tvister angående sentrale karakterers identitet. Bakerst i boka er det inkludert en rekke historiske notater om de virkelige personene, hendelsene og stedene som spiller en viktig rolle i historien. Her kommer det også frem at historien i *Sabotør* er løst basert på virkeligheten, og at Jamtli har tatt seg noen kunstneriske friheter. Akkurat det kan tilgis når det gjøres så gjennomført som dette. Er du interessert i spennende historier fra krigen, er «Sabotør» varmt anbefalt. **UD**

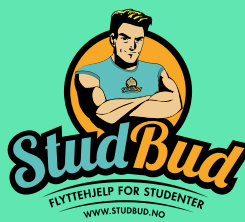
TRENGER DU FLYTTEHJELP?

Vi tilbyr de beste prisene for deg som skal flytte innad i Trondheim – om det kun skulle være én seng eller en hel hybel.

Hjemlevering fra IKEA
fra kr 400,-

Studentflytting
fra kr 990,-

Leilighet og hus
fra kr 900,- pr. time

Bestill din flytting på studbud.no

Studentromanene du bør lese

TEKST: Vilde Øines Nybakken

Som student er det enkelte områder hvor universitetets pensumlister rett og slett ikke strekker til. La en god studentroman hjelpe deg på veien.

FOTO: Forlaget Oktober

Like sant som jeg er virkelig

(Hanne Ørstavik, 1999)

Kristne og fantasifulle Johanne bor sammen med sin mor i en liten leilighet i Oslo mens hun studerer psykologi. Når hun en dag våkner og oppdager at hun er inntengt på rommet sitt, åpner det for refleksjoner rundt hva som skjedde ukene før, etter at hun møtte Ivar.

Ivar jobber i ei kantine og spiller i band, og rokker ved Johannes strenge studierutiner, engasjement i studentmenigheten, og tiden med moren og venninnene. Hennes uvanlige oppførsel bekymrer moren. Inntengt på rommet sitt undrer Johanne seg over hva som er sant og hva som er virkelig. For hvordan kan man egentlig vite?

FOTO: Cappelen Damm

Amatøren

(Lars Saabye Christensen, 1977)

Christensen har omtalt sine karakterer som snublende helter. Denne beskrivelsen er særdeles passende for Christian Humle. Han er en amatør hva alle livets sider angår: kjærligheten, nordiskstudiene, alt. Han bruker heller tid på å løse verdensproblemer med filosofvennen Georg. Alt over uendelige mengder rødvin helt fram til morgengry, i stedet for på forelesning og lesesal.

Amatøren er Christensens første roman, og dermed første møte med denne snublende helten som går igjen senere i forfatterskapet. Dette er en roman som vil få deg til å le mens du følger Humle som ambisiøsløst navigerer seg gjennom forelesninger, eksamener og rare situasjoner.

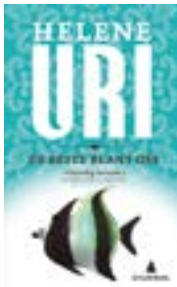

FOTO: Gyldendal

De beste blant oss

(Helene Uri, 2006)

I motsetning til de andre romanene, som foregår blant studenter, skrives Uris roman fra et ansattperspektiv. Det er altså en universitetsroman, men den må på lista likevel. Pål er språkforsker og forelsker seg i den nylig ansatte Nanna. Rett over gangen for Pål sitter Edith Rinkel, en middelaldrende professor med en forkjærlighet for unge menn, fryktet og respektert av kollegaer og studenter.

Uris karakterer og hendelser foregår ved et fiktivt institutt ved UiO, men du kjenner garantert igjen flere forelesere, studenter, eksamensvakter, og kanskje også deg selv når du leser. Dessuten er det unektelig spennende å forestille seg hvordan livet på instituttene kan gå for seg når studentene ikke er der.

FOTO: Cappelen Damm

De nysgjerrige

(Hans Petter Blad, 2005)

Å bo hos familien i studietiden er dypt inkonsekvant, ifølge litteraturstudenten Nikolai. Denne holdningen har ledet Nikolai til et utvekslingsopphold i Paris, hvor han gjør noen interessante observasjoner og refleksjoner rundt tilværelsen som student, som gjør seg like gjeldende i Trondheim som i Paris.

I Nikolais universitetsby er alle utenlandske. De færreste har franske venner. Selv tilbringer Nikolai mest tid sammen med medstudenten Daisy. Her møter du studentlivet i sin utsvevende form, med fester, tilfeldige relasjoner, og følelsen av å leve i en herlig boble, beskyttet fra den virkelige verden. Enten romanen blir en inspirasjon til å dra på utveksling selv, eller til å bli kjent med utvekslingsstudentene som bor på Moholt, er denne boken verdt å lese.

FOTO: Forlaget Oktober

Charlotte Isabel Hansen

(Tore Renberg, 2008)

Husker du Jarle Klepp fra *Mannen som elsket Yngve*? Han studerer nå litteraturvitenskap i Bergen. Med glattbarbert hode lever han i en smått pretensjøs studenttilværelse. For Jarle går store mengder alkohol og moderne litteraturteori hånd i hånd, og han befinner seg jevnlig mellom beina til Herdis Snartemo.

Hans frie tilværelse og evige streben etter å få en anmeldelse publisert i Morgenbladet, forstyrres da et brev fra politiet ramler ned i postkassa og tvinger ham til å bli voksen. Med sin karakteristiske humor og sjarm skildrer Renberg en studenttilværelse akkurat slik den kan være på sitt beste – og kanskje verste. Liker du boka kan du også fleske til og se filmatiseringen, *Jeg reiser alene*.

og i Hamsuns *Redaktør Lynge* møter vi en karakter som sender tankene til Christensens *Amatøren*.

Er du interessert i mer, kan du forøvrig sjekke ut *Bokprogrammet* fra 22. mars 2011 på NRK nett-tv, hvor de tar for seg studentromaner.

God lesning!

STUDENTKALENDER

14. AUGUST - 4. SEPTEMBER

SPORT KULTUR DEBATT

TORSDAG 16. AUGUST

Vintagemarked på Pstereo

Kl 16.00, stand på Marinen

Prisløs selger egenprodusert redesign og secondhandtekstiler på festivalområdet. Standen er åpen torsdag til lørdag 16.00 til 00.30. Har du festivalpass kan du besøke standen så lenge området er åpent, og på lørdag fra 11.00 til 14.00 er standen åpen for alle.

TORSDAG 16. – 18. AUGUST

Pstereo

Kl 16.00, Marinen

Pstereo arrangeres for tolvte gang, og er den perfekte inngangen til høstsemesteret. Med artister som Sigrid, Gåte, Cezinando, Halie, Sløtface, Norsk Råkk og mange, mange flere kan vi garantere at alle vil finne noe som fenger. Møt opp og nyt!

FREDAG 17. AUGUST

Ben Salter

Kl 19.30 – 22.00, Antikvarietet

Artist og låtskriver Ben Salter fra Australia kommer til Trondheim for sin fjerde soloturné. Salter eksperimenterer med ulike stiler (akustiske ballader, indierock, soundscapes og instrumental). Gratis inngang - sjekk det ut!

LØRDAG 18. AUGUST

Persisk språkkurs

Kl 14.20, Skogn kulturhus

Nina og Stina arrangerer persisk språkkurs på kulturhuset i Skogn. Dette nybegynnerkurset tar for seg enkle ord og uttrykk man trenger å kunne som turist i et persisk-språklig land. Kurset avsluttes med studietur til Iran, der den lokale Iran-kjenneren Per blir med for å vise fram det beste landet har å by på. Alle kursdeltakere må ha med sporbar mobiltelefon.

SØNDAG 19. AUGUST

Ranheim – Sandefjord

Kl 18.00, Extra arena

Årets store overraskelseslag, Ranheim, møter Sandefjord i 19. serierunde i Eliteserien. Mens Ranheim henger med for fullt i medaljestriden, kjemper Sandefjord desperat for å unngå nedrykk. Hvem stikker av med poengene i denne viktige kampen? Møt opp i Ranheimsfjæra for å finne det ut da, vel!

MANDAG 20. AUGUST

Yogakurs

Kl 18.15 – 19.45, Svartlamon kunst- og kulturbarnehage

Har du lyst til å finne deg selv, utvide horisonten eller øke fleksibiliteten? Kursets sertifiserte yogainstruktør har bred erfaring i arbeid innen fysisk og mental helse. Kursene varer helt til desember, men møt opp 20. - 25. august for gratis prøvetime.

ONSDAG 22. AUGUST

Poesislam

Kl 20.30 – 23.59, Good Omens bar, Brattørgata 7B

Har du en dikter i magen? Litterært Kollektiv arrangerer poesislam! Det innebærer alle slags muntlige formidlinger av tekster; dikt, rap,

fortelling, stand up, bare kreativiteten setter grenser. Her kan du selv fremføre, eller du kan høre hva andre har på hjertet.

FREDAG 24. AUGUST

Klovner i kamp

Kl 22.30 – 23.59, Samfundet

Dansken, Dr. S, Fingern og Alis inviterer til fest i Storsalen! Klovnenes meningsfulle, drøye, men alltid gode tekster, fengende beats og unike sceneshow har vist seg å tåle tidens tann, og stadig nye generasjoner omfavner musikken deres.

FREDAG 24. – 25. AUGUST

Matfest

Kl 12.00, Solsiden senter

Det blir matboder og smaksopplevelser – hvem sier nei takk til gratis smaksprøver? Kjøtt, sjokolade, økologisk og biodynamisk mat, fiskemat og mye annet står på menyen.

FREDAG 24. – 26. AUGUST

NTNU dansecamp

Campus Gløshaugen, Idrettsbygget

Lyst til å prøve noe nytt? Intensivkurs i mange slags former for dans, jazz, hiphop, salsa, boogiewoogie, og akrorock. De fleste kursene varer mellom 45 og 60 minutter - møt opp hvis du er i shake-humør.

LØRDAG 25. AUGUST

Tuba Tuba

Kl 21.00 – 00.00, Klubben,

Studentsamfundet

En historisk avslutning på et tiår: Tuba Tuba spiller sin siste konsert. Beskrives av mange som et fantastisk liveband som ved enhver anledning lager et helvetes show.

LØRDAG 25. AUGUST – 26. AUGUST

Trondheim Gatekunstfestival 2018

Kl 16.00, Nedre Ila 39

Dette er første gang festivalen finner sted i byen, og vil by på både lokale og internasjonale gatekunstnere. Festivalen ønsker å «bidra til å sette farge på byens mange «glemte» rom». Passer for alle aldre, og vil i tillegg til gatekunst inneholde musikalske innslag, annen underholdning og lokal mat og drikke.

SØNDAG 26. AUGUST

Trondheim triatlon 2018

Kl 11.00, Ilsvika

For sjette gang arrangeres denne styrkeprøven. Er du glad i å pushe grenser, eller kanskje du ikke evner grensesetting overhodet? Da er dette noe for deg! Svømmeetappen går fra Munkholmen inn til Ilsvika, før det blir sykkeltappe til Byneset, før løpetappen går tilbake mot byen, rundt Festningen og til Ilsvika. Hvis dette er i drøyste laget kan du alltdis møte opp og heie frem andre.

ONSDAG 29. AUGUST

Da Capo: Cannabis og psykoselidelser

Kl 19.00 – 20.30, Litteraturhuset i Trondheim, Sellanraa

Psykolog Levi Røstad Kvitland holder foredrag om sammenhengen mellom cannabis og utviklingen av psykoselidelser. Her presenteres hans forskning satt i en bredere kontekst.

TORSDAG 30. AUGUST

ADHD-diagnosen

Kl 19.00 – 21.00, Litteraturhuset i Trondheim

Sosiologiprofessor Aksel Tjora og spesialist i nevropsykologi Anne-Lise Juul Haugan inviterer til samtale om ADHD.

Midnattspremiere: Skjelvet

Kl 23.59 – 02.00, Nova kinosenter

Vil du gå helgen i møte med litt høyere puls enn vanlig? *Skjelvet* er oppfølgeren til katastrofefilmen *Bølgen*, og handlingen er satt til hovedstaden. Hva vil skje om Oslo rammes av jordskjelv?

FREDAG 31. AUGUST – 2. SEPTEMBER

Jødisk kulturfestival

Kl 19.00, Quality Hotel Augustin

Jødisk kulturfestival i Trondheim passer for alle, jødisk tro eller ei. Festivalen arrangeres med et ønske om bygge bro mellom jødisk kultur- og religionsutøvelse og det øvrige flerkulturelle samfunnet i Norge. Arrangørene ønsker også å gi kunnskap og innblikk i jødiske tradisjoner innenfor kunst, mat, språk og historie.

FREDAG 31. AUGUST – 2. SEPTEMBER

Trondheim tattoo convention

Kl 18.00, Lademoen bydelshus

Lokale og internasjonale artister inntar Trondheim for å innfri ønsker om nytt blekk og piercing. Arrangementet anbefales ikke for impulsive sjeler, da enkelte ting kan være greit å tenke gjennom to ganger.

SØNDAG 2. SEPTEMBER

RBK – Haugesund

Kl 18.00, Lerkendal stadion

Rosenborg møter Haugesund til dyst i den 21. serierunden i Eliteserien. Klarer trønderne å ta tre uhyre viktige poeng i gullkampen? Denne thrilleren av en toppkamp kan bli helt avgjørende for hvordan sesongen ender, og er et must for både Rosenborg-supportere og andre fotballinteresserte.

TIRSDAG 4. SEPTEMBER

Geir Lippestad: Et større vi

Kl 18.00 – 19.30, Litteraturhuset i Trondheim

Forskjellene øker i Norge, og det finnes mange måter å være utenfor på. Lippestad holder foredrag i forbindelse med årets Tv-aksjon, som denne gang går til Kirkens bymisjon. Temaet er hvordan holdninger og verdier kan skape et mer inkluderende og varmere samfunn.

Bernie Sanders og det nye USA: Feel the bern

Kl 19.00 – 21.00, Litteraturhuset i Trondheim

Forfatter Reidar Strisland kommer for å snakke om og diskutere Bernie Sanders og det nye USA. Etter foredraget blir det samtale med Henrik Østensen Heldahl som er statsviter, kommentator for amerikanskpolitikk.no og programleder av Ampolcast.

Ny dusk!

Kl 14.00, En campus nær deg

Vel bekomme!

Andre studentromaner

Det finnes et hav av studentromaner der ute, spesielt om du ikke avgrenser deg til skildringer av norsk studenttilværelse slik som her. En av dem er likevel Arne Garborgs *Bondestudentar* fra 1883. Daniel Brauts reise fra bondestanden til embetsstanden gjennom teologistudier i Kristiania er en klassiker, og står ofte på pensumlista for emnet Nordisk litteraturhistorie.

Leser du Knausgårds flerbindsverk *Min kamp* kan du i femte bind lese om studietid i Bergen. Maria Amelies *Ulovlig norsk* er ingen studentroman per definisjon, men streifer innom studietid i Trondheim med engasjement i Studentsamfundet. Dragvoll dukker så vidt opp i en av oppfølgerne til Erlend Loes *Doppler*,

Musikkredaksjonens festivalsommer

Våre anmeldere mimrer tilbake til sommerens høydepunkter.

IBEN DAHL
Journalist

I år har festivalgjengeren i meg måttet vike for jobb og reiser, med Britney Spears’ slaktkonsert på Telenor Arena 10. august som unntak. Slakten til tross, så digga jeg konserten. Joda, det var fullt av playback, og lydanlegget svikta slik at hitlåta «Piece of Me» ble en skuffelse. Likevel, med flust av playback og et show som grenser mot stripping, så har Britney fremdeles en ikonisk vokal og popgudinne-status. Å se og høre dama «live» var magisk.

Nå går turen endelig til Trondheim og Pstereo, en årlig begivenhet der Marinen, smykket av hotte artister, alltid viser seg fra sin vakreste side. Jeg gleder meg mest til Tom Odell, som står for noen av de sarteste, vakreste pop-låtene som musikkbransjen har pumpet ut det siste tiåret. Kjartan Lauritzen og Store P er andre lyspunkter, mens Lil Pump er verdt å se for «Gucci Gang» alene. Som en nittitallsunge blir det vel neppe feil med *Neste Sommer* med DeLillos på Marinen i august heller.

LUKAS KRUK
Journalist

For min del har festivalsommeren vært en hektisk opplevelse som jeg lenge kommer til å huske, selv om været ikke alltid var helt på topp. Alt startet med Trondheim Rocks, som slo til med en sonisk eksplosjon på Dahls Arena med blant annet Iron Maiden, Killswitch Engage og Kvelertak. Jeg var rimelig overrasket over at Iron Maiden fortsatt spilte like hardt og profit som da jeg så dem sist for fem år siden. Energinivået har ikke forandret seg i det hele tatt, og er fortsatt meget imponerende for metallhoder som er over 60 år gamle.

Neste stoppet for min festivalsommer var Tons of Rock i Halden, som var en vill blanding mellom top-notch musikk og drittvær. Jeg kan ærlig talt si at det var en utholdenhetskonkurranse mellom den fysiske tilstanden og motivasjonen for å få med seg flest mulig konserter.

Siste på listen min i år var Pol’and’Rock, tidligere kjent som Woodstock Festival Poland, og for en opplevelse det var. Selve festivalen føltes som en blanding av en ørken og et galehus, der mengden av mennesker blandet med en temperatur opp mot 40 grader skapte så mye støv at det føltes som man var på Burning Man. Jeg kan allikevel si at det var den beste festivalen jeg har vært på i sommer så langt.

De beste konsertene jeg har vært på var definitivt Epica på Tons of Rock med sin utrolige vakre stemning midt i regnværet, Frank Carter & The Rattlesnakes og Arch Enemy på Pol’and’Rock med et utrolig lydbilde og moshpiter som man ikke finner andre steder. Jeg må også nominere Iron Maiden på Trondheim Rocks, som er noe man rett og slett må oppleve på egenhånd. Med dette må jeg si at min festivalsommer i år var massivt underholdende, og fullstappet av gode opplevelser.

SANDER ENGEN
Musikkredaktør

Denne sommeren ble en ren Oslo-ferie for min del. Innimellom bading i finværet fikk jeg tatt noen turer til hovedstadens sommerfestivaler. Første stopp var Piknik i Parken, som ble arrangert for femte gang i år, midt i Vigelandsparken. Selv med store trekkplastre som Susanne Sundfør og franske Phoenix, var

det de mindre bandene som imponerte sterkest. SASSY009 og Pikekyss var blant dem som skapte de beste opplevelsene for min del.

Dessverre måtte jeg i år hoppe over Roskildefestivalen i Danmark, hvor jeg har vært de foregående fem somrene. Istedenfor brukte jeg tiden på å mentalt og fysisk forberede meg til sommerens hovedattraksjon, Øyafestivalen i Tøyenparken. Den absolutt største publikumsfavoritten var kongen av hiphopen, selveste Kendrick Lamar, og med en konsert som

leverte verken over eller under forventningene forlot jeg den helt middels fornøyd.

Det store høydepunktet for min del var australske King Gizzard & The Lizard Wizard, som jeg for første gang fikk sett etter å ha vært blodfan i mange år. De leverte en syre-tastisk rockekonsert som fikk svetten til å renne og stemmebåndet til å ryke. Nå blir siste stopp for sommeren Trondheims Pstereo for å danse ironisk til Lil Pumps «Gucci Gang», og uironisk til deLillos, som jeg gikk glipp av på Øya.

Mourn - Sorpresa familia

Hardere og tightere enn noen gang raser spanjolene om elendige erfaringer med musikkindustrien. Mourneret band man må følge med på.

TEKST: Frederick Andre Baade | FOTO: Captured Tracks

Denne gjengen fra Barcelona har så vidt bikket 20 år og har allerede gitt ut sitt tredje album på selskapet Captured tracks, som huser blant annet Mac Demarco og et utall andre indie-skatter som er verdt å sjekke ut. Skulle jeg gitt deg kun ett band fra Captured tracks å følge med på fremover, må det være de spanske punkerne i Mourn. De har vært et ganske bra band helt fra starten av, men med *Sorpresa familia* er de ti ganger bedre. Siden forrige album *Ha, Ha, He* har de ryddet opp i lydbildet, gjort det litt tightere og tydeligere, og virkelig tatt låtskrivingen et steg videre. Mer fengende melodier, hardere riff og hooks over hele linja.

De har også utvidet sounden siden sist, og blander tydeligere innskudd fra indie- og popverdenen med det som allerede var ganske nyskapende post-punk i mine ører. Når det er sagt, fører alle disse forbedringene til et litt mer behersket og nesten tammere lydbilde enn tidligere. Noe jeg ikke nødvendigvis er så fan av, men Mourn klarer likevel å presse et litterært tonn av aggresjon og trøkk ut av disse låtene - mye på grunn av innholdet i tekstene, som utelukkende handler om bandets erfaring med sitt forrige plateselskap.

Hele plata, fra start til slutt, handler om hvordan bandet som tenåringer ble ført bak lyset og snytt av dette plateselskapet. På låta «Divorce» synger de om akkurat dette, og om hvordan de som nittenåringer skrev under på «skilsmissen» med selskapet som utnyttet dem. «Fun At The Geysers» vitner om at Mourn ennå ikke er helt kvitt selskapet.

Mot slutten av plata får vi derimot mer optimistiske tekster hvor Mourn feirer bruddet med sine gamle utgiver og spør seg selv «What's next?». Det er jeg også spent på, og jeg kommer til å følge Mourn tett videre.

Nicki Minaj - Queen

Tronen faller sammen under rap-dronningen.

TEKST: Sander Engen | FOTO: Young Money Entertainment

Etter månedsvis med utsettelse er dama, som kan gjøre alt fra å spytte legendariske bars til å lage poplåter som man får på hjernen, ute med sitt fjerde album. Fra å være eneveldende dronning av rappen har hun i det siste fått hard konkurranse av blant annet Cardi B, og på *Queen* går hun hardt inn for å vise at hun fortsatt er på toppen, fire år etter forrige albumslipp. Om hun lykkes med det, er nok heller diskutabelt.

Det er tydelig at Nicki har lagt pop-suksessen på vent for å gå tilbake i rollen som vaskeekte rapper, og over afrobeaten på introlåta «Ganja Burns» spytter hun tekstlinjer som legger opp til et album som får subwooferen til å riste. Forventningene brytes fort ned på neste låt, «Majesty», hvor Eminem gjester med et uinspirert og tørt vers. «Barbie Dreamz» er ti ganger mer interessant, med en tilbakelemt beat som skifter halvveis ut i låten over til en tyngre variant som rider på kicksnares. Teksten leveres på innpust i kjent Nicki-stil når disser rettes mot en lang liste av andre rappere.

Store deler av albumet består dessverre av mange fyll-låter, og med 19 spor føles det som en del kunne heller blitt kuttet. «Thought I Knew You» med The Weeknd, «Good Form» og «Nip Tuck» byr alle på lite i form av innholdsrik tekst eller interessante produksjoner. «Chun Swae» med Rae Sremmurd's Swae Lee imponerer derimot overraskende med en tung og fet tekstlevering fra Nicki og god vokal fra Swae. «Chun Li» som ble utgitt først som singel i april passer fint inn med en beat som er med på å dra opp nivået på albumet.

«Coco Chanel» som glir sømløst inn i «Inspirations Outro» runder av albumet, og er det siste av kun en håndfull høydepunkt. Foxy Brown sine vers på låten er den beste gjesteopptredenen på albumet. Helhetlig blir dette litt for tynt, og lever ikke opp til Nickis arroganse. Det er mye bra her, men albumet kunne nok trengt et femte år med finpusning.

Deafheaven - Ordinary Corrupt Human Love

Noen ganger er det best å vende tilbake til røttene.

TEKST: Erlend Gylver | FOTO: Anti-

Helt siden svartmetallens spede begynnelse på 1990-tallet lå det alltid til rette for at sjangeren en dag skulle tre ut av undergrunnens onde mørke og opp i mainstreamen. Av alle band som har et opphav i sort mørke, men som de siste årene har beveget seg mer og mer mot lyset, finner vi San Franciscos Deafheaven. Ute er definitivt likmalingen, djeveldyrkelsen og heldigvis kirkebrenningen. In er en overdrivelse av sjangerens melodiske særpreg. Faktisk er det lite annet enn den raspende vokalen som knytter bandet til ekstremmetallen på deres fjerde album. Spørsmålet er om det som erstatter de forsvunne, brutale sjangerelementene er godt nok.

Ved første gjennomlytt er skiva med den noe dystre tittelen *Ordinary Corrupt Human Love* faktisk den mest lystige Deafheaven har laget til dags dato. En seig åpning finner vi i «You Without End», mens den melodiske metallen begynner for alvor med «Honeycomb» og her drar bandet det helt ut i elleve minutter. Enn om litt langtekkelig så i hvert fall engasjerende musikk, men kun en god start drar det dessverre ikke helt inn i mål. Rett etterpå finner vi nemlig en tempomessig og kreativ nedtur anført av den helt ok singelen «Canary Yellow». Her begynner jeg å lure litt på hvorfor Deafheaven valgte vekk heftig groove og erstattet det med evige melodiske soundscape-partier når førstnevnte alltid har vært grunnsteinen i bandet. Låtene mangler punch og den overraskende brutaliteten kjent fra tidligere utgivelser, og det merkes.

Selv om vi får et flott gjensyn med bandets mørke side på «Glint» blir det litt for lenge mellom de engasjerende høydepunktene. Når vi er vant med eksepsjonell kvalitet fra disse gutta føles fjerde kapittel ut som et litt forvirrende forsøk på å dra prosjektet lenger enn nødvendig. På ingen måte skal Deafheaven avskrives på *Ordinary Corrupt Human Love*, men en aldri så liten skuffelse er albumet også.

Hvor langt er du villig til å gå?
I Trondheim går og sykler du
langt på 15 minutter.

Miljøpakken

– bedre by

ILLUSTRASJON: Benjamin Drews

SAMFUNDETLEDER

Eirik Sande, leder ved Studentersamfundet i Trondhjem

Når du leser dette står studieåret 2018/19 omsider på trappene. Etter en lang og varm sommer inntar studentene atter en gang Trondheim. Kanskje er du i byen for ditt første av tre, fem eller flere år, eller kanskje er dette året du endelig skal skrive masteren ferdig? Uansett hvor lenge du blir, eller hvor lenge du har vært her: Velkommen hjem til byen din.

For det er nemlig det Trondheim er og blir for mange av oss «Vår» by. En by hvor vi opplever og lærer mange ting for første gang, som at det er lurt å vaske fargerike og hvite klær hver for seg eller hvordan man skal planlegge en treretters romantisk middag på vei hjem fra campus.

Etter å ha bodd i byen noen år og observert studenter komme og gå, velger jeg å ta meg den friheten til å komme med noen råd på veien. Det kan muligens høres noe gammelmodig ut, men jeg håper du i hvert fall husker et par av dem når det røyner på utover høsten.

Først og fremst vil jeg råde deg som er førsteårsstudent til å bli kjent med faddergruppa di. Det er ikke sikkert det er alle i denne gruppa du vil huske resten av livet, men faddergruppa er en veldig god sammensetning av mennesker som

er i samme situasjon som deg selv. I tillegg er fadderene mer enn villige til å dele av det de kan om studentlivet i Trondheim. Bli med på festene som organiseres, dra med gjengen på bowling eller dra til Korsvika og ta et bad om sola dukker opp.

I tillegg vil jeg oppfordre alle til å være sosiale. Be med deg folk på en omgang slåball, spør om noen vil se en film, ta en kaffe eller gå en tur sammen. Det verste som kan skje er at folk er opptatt eller sier nei. Vi har alle godt av å legge vekk telefonen og andre skjermer, og heller gjøre ting sammen med andre.

For det tredje, og denne går til både nye og gamle studenter: Du har god tid. Studietida er en fantastisk fin periode av livet som du skal mimre tilbake til når du er ferdig og i fast jobb. Det er ingen som lengter tilbake til de kveldene de satt og leste pensum. Bli med på det du synes høres gøy ut, og la eksamen være eksamen. Å være frivillig på Samfundet, i UKA, ISFiT, eller linjeforening er en flott måte å utnytte tida som student mest mulig, hvor du kan jobbe med ting du liker samtidig som du møter nye mennesker. Trondheim er den beste byen du kan være student i, så husk å nyte studentlivet her mens du kan.

Sist, men absolutt ikke minst, vil jeg anbefale alle studenter å bli kjent med Studentersamfundet! Det er kanskje åpenbart at jeg som leder av Samfundet sier dette, men jeg mener oppriktig talt at dette er noe av det viktigste du gjør som student i Trondheim. Samfundet er Norges største utested, men det er også mye mer enn det. Det er en politisk organisasjon som gir deg en talerstol hvor du kan si akkurat det du mener og brenner for, i tillegg til å være en konsertarrangør og debattant i det store samfunnet. På samfundsmøtene hver lørdag denne høsten skal jeg og mitt styre ta opp tråden fra tidligere styrer, og gjøre vårt beste for å opplyse og engasjere de vi er til for: Dere, medlemmene, Trondhjemsstudentene.

Jeg håper jeg ser deg på Samfundet denne høsten, enten det er på talerstolen på et samfundsmøte, dansende i Klubben eller på styrevaffel, og at du sier hei dersom du ser meg. Sammen skal vi også i år bevise for verden at Trondheim er Nordens beste studieby!

KVISSMESTER:

Benedikt Erikstad Javorovic

Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

SVAR:

1) 1978-1979 2) Sør-Sudan 3) *World of Warcraft* 4) Det er kreftfremkallende 5) Onan 6) Karbon 7) New Jersey 8) Yuval Noah Harari 9) Salzburg 10) *Hinnøya* 11) *Once Upon a Time in America* (*Onch blod i Amerika*) 12) Nyrene 13) Empirisme 14) Jane Birkin og Serge Gainsbourg 15) Den angolanske borgerkrigen 16) Ingebrigtsen 17) Det er menneskelig å feile 18) «No har me jussa litt» 19) KLM 20) Rupi

KVISS

1. I Per Sandbergs siste mediestorm kom det fram at han feiret den iranske revolusjonen på den iranske ambassaden. Hvilke to år foregikk revolusjonen?
2. Hvilket land erklærte uavhengighet i juli 2011 og er stadig verdens nyeste stat?
3. Hvilket online-spill ble sluppet i 2004 og får nå sin syvende utvidelsespakke, *Battle for Azeroth*?
4. Hvilken effekt har et karsinogen på kroppen?
5. Hva var navnet på den bibelske skikkelsen som Gud lot dø fordi han lot sin sæd spille på bakken?
6. Stål er en legering av jern og et annet legeringselement, hvilket?
7. Hvilken østkyststat i USA kalles «The Garden State»?
8. Hva er navnet på den israelske historikeren som har skrevet bestselgerne *Sapiens: En kort historie om menneskeheten* og *Homo Deus: En kort historie om i morgen*?
9. I hvilken by ble Wolfgang Amadeus Mozart født?
10. Hva er Norges største øy (ikke medregnet Svalbard)?
11. Hvilken film kom i 1984, ble regissert av Sergio Leone og følger livshistorien til den jødiske gangsteren «Noodles» spilt av Robert De Niro?
12. Hvilket organ har du problemer med om du behandles med dialyse?
13. Hva kalles den filosofiske teorien om at all kunnskap er basert på erfaringene og sansene våre?
14. Charlotte Gainsbourg spiller på årets Øyafestival. Moren hennes er engelsk og faren fransk, begge er kjente artister, hvem?
15. Hvilken krig foregikk fra 1975 til 2002 mellom MPLA på den ene siden, og UNITA og FNLA på den andre siden, og ble avsluttet etter at UNITA-leder Jonas Savimbi ble drept?
16. Hvilket etternavn deler brødrene Henrik, Jakob og Filip som alle nylig deltok på 1500 meter under friidretts-EM i Berlin?
17. Hva betyr «Errare humanum est»?
18. Tv-kokken Ingrid Espelid Hovig døde nylig. Hvilken frase er ofte forbundet med henne, selv om det egentlig var komiker Trond Kirkvaag som brukte frasen i en parodi?
19. Hva het humortrioen nevnte Trond Kirkvaag var medlem av?
20. Hva er navnet på den offisielle myntenheten til India, Pakistan og seks andre land?

HVILKEN FEIRING ER DU INVITERT TIL?

ILLUSTRASJONER: Astrid Bøhler

0-3 poeng: Russetur til los

At ungdommen bare blir verre og verre er noe alle generasjoner kan være enige om. Hva vil det egentlig si å ha en rivaliserende russebus? Antar at det handler om parkeringsplasser.

4-7 poeng: Nasjonaldag på den iranske ambassaden med Per og Bahare

Kan du se for deg skuffelsen til Per Sandberg når han innså at det ikke ble servert pølser? Den kan nok kun sammenlignes med skuffelsen til iransk etterretning da de innså hvor lite Per Sandberg egentlig vet.

8-12 poeng: Immatrikulering på NTNU

Hvor lenge er det egentlig verdt å stå og vente for å se Gunnar Bovim ønske deg velkommen i kjole? Om ikke annet blir du hyppig forsikret om at, ja, du har gjort et godt valg ved å begynne på NTNU.

13-16 poeng: Bryllupet til Ola Elvestuen

Senterparti-ayatollah Heidi Greni kalte kakepynten til miljøministeren en skam for landet. Det er bra at ulvedebatten fortsatt er så saklig og rasjonell.

17-19 poeng: Gullfeiring med hele Norges Karsten Warholm

Han er nå bare en storsjarmør.

20 poeng: Russefeiringa som foreldrene dine husker den

Russefeiringa er alltid best i hukommelsen. Da foreldrene dine var unge hadde alle det gøy, feiringa var akkurat passe, og ingen brøt regler.

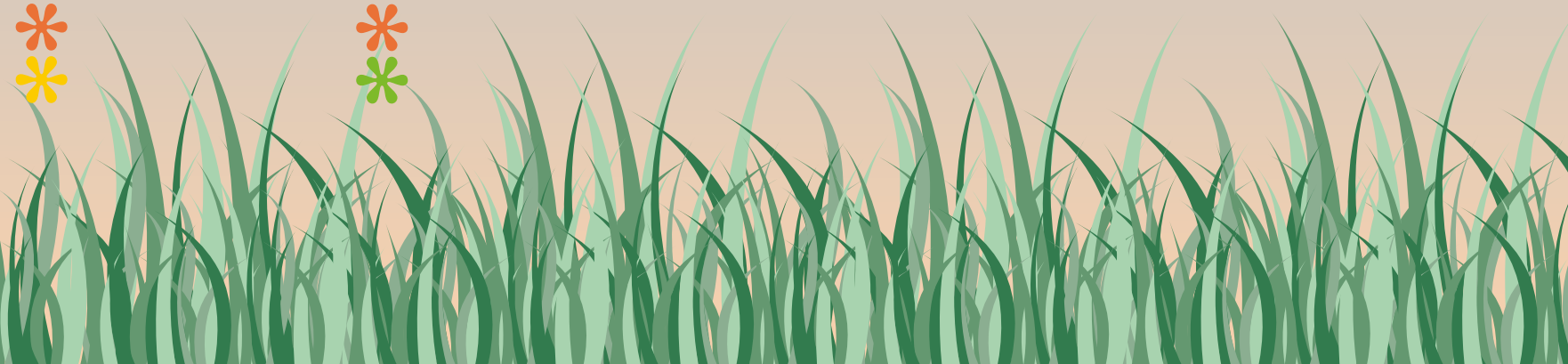
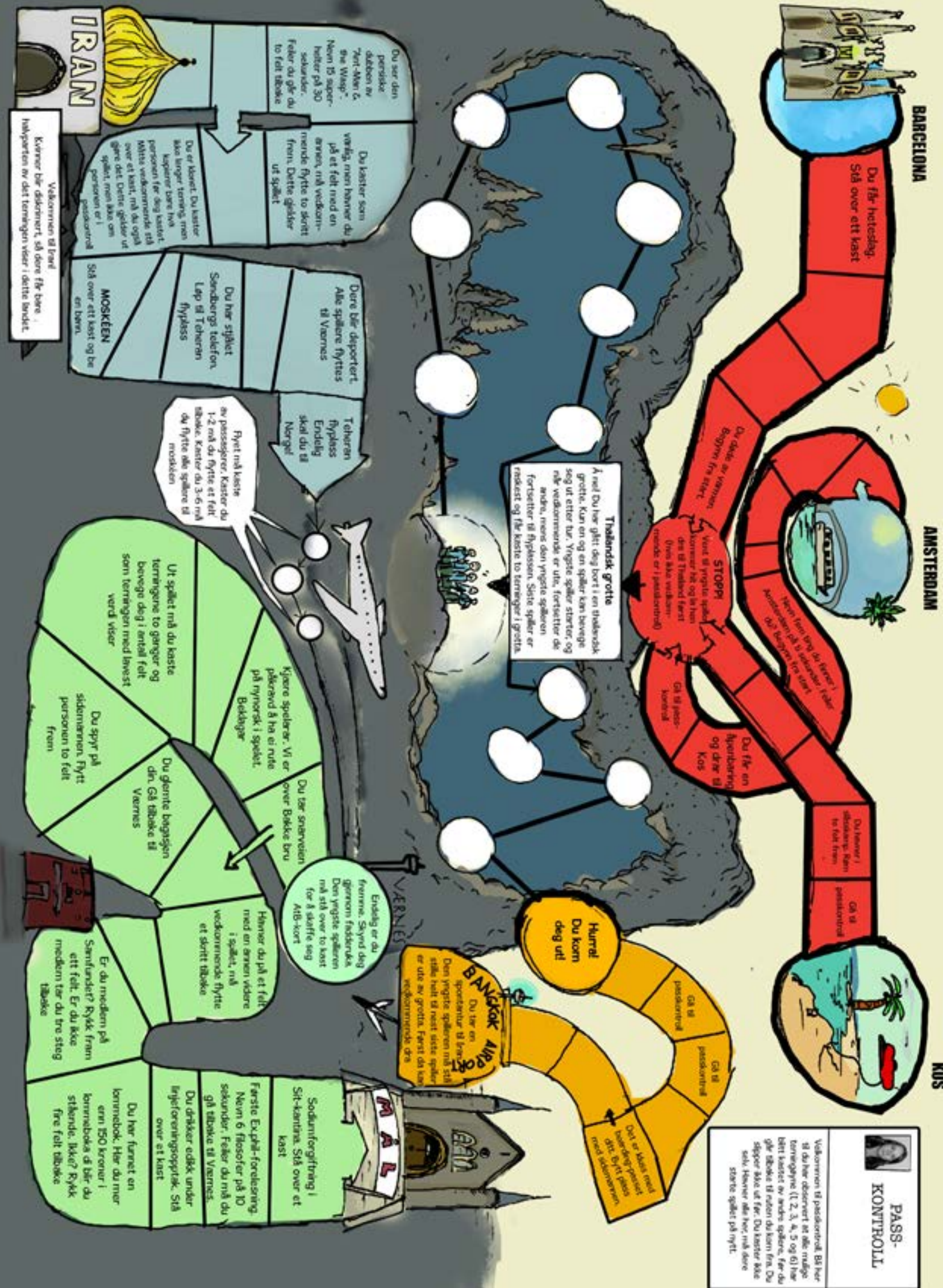

Spitposten august 2018

Spitposten registrerer:

Fadderukaspillet 2018

Kaffe fra Kreml

#3ttrening

www.3t.no

Tonje Lerstad

Tonje Lerstad og resten av
Byåsen Håndball Elite har valgt
3T som sin treningsarena

ELEVER & STUDENTER

PRØV 3T GRATIS

13. - 26. august

ELEV- OG STUDENTUKE
PÅ ALLE 3T-SENTER!

Bli 3T-medlem i dag!

STUDENTTILBUD

TREN GRATIS TIL 1. OKT

- Gratis innmelding + 3T-sekk
- Spar inntil 1800,-
- Best på gruppetrening
- 5500 studenter velger 3T
- Tren på alle 16 senter
- Byens beste studenttilbud

* Tilbudet gjelder t.o.m. 1. oktober 2018. Gjelder medlemskap med 12 måneders bindingstid. Første månedsavdrag trekkes 20. september for trening i oktober. Gjelder fra året en fyller 16 år til fylte 29 år. Les mer om våre medlemskap på www.3t.no eller ta kontakt resepsjonen på ditt 3T-senter for spørsmål.